ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2010

Vyhlásené: 21.05.2010 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

222

PREDSEDA NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

vyhlasuje úplné znenie zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 408/2002 Z. z., zákonom č. 480/2002 Z. z., zákonom č. 606/2003 Z. z., zákonom č. 69/2005 Z. z., zákonom č. 474/2005 Z. z., zákonom č. 558/2005 Z. z., zákonom č. 693/2006 Z. z., zákonom č. 342/2007 Z. z., zákonom č. 643/2007 Z. z., zákonom č. 233/2008 Z. z., zákonom č. 445/2008 Z. z., zákonom č. 451/2008 Z. z. a zákonom č. 594/2009 Z. z.

ZÁKON o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

(1) Predmetom tohto zákona je ustanoviť

a) podmienky vstupu cudzincov na územie Slovenskej republiky (ďalej len „vstup“) a vycestovania cudzincov z územia Slovenskej republiky (ďalej len „vycestovanie“), ktoré nie sú ustanovené v osobitnom predpise,[1a])

b) podmienky pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky (ďalej len „pobyt“),

c) podmienky vydávania dokladov pre cudzincov,

d) povinnosti cudzincov, iných fyzických osôb a právnických osôb súvisiace so vstupom a s pobytom,

e) postup pri hlásení pobytu, evidencii cudzincov a kontrole pobytu,

f) podmienky a postup administratívneho vyhostenia cudzinca z územia Slovenskej republiky (ďalej len „administratívne vyhostenie“),

g) podmienky zaistenia cudzinca a jeho umiestnenia v zariadení pre cudzincov (ďalej len „zariadenie“),

h) podmienky policajného prevozu cudzinca cez územie Slovenskej republiky (ďalej len „policajný prevoz“),

i) podmienky leteckého tranzitu cudzinca cez územie Slovenskej republiky a

j) priestupky a iné správne delikty na úseku vstupu a pobytu.

(2) Cudzincom je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky.

(3) Tento zákon sa vzťahuje aj na cudzincov, ktorí požiadali o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky, ktorým bol udelený azyl na území Slovenskej

republiky, ktorým bola poskytnutá doplnková ochrana na území Slovenskej republiky, ktorí požiadali o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky alebo ktorým bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky, ak osobitný zákon[1]) neustanovuje inak.

§ 2

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) cestovným dokladom pas alebo iná verejná listina, ak sú za cestovný doklad uznané Slovenskou republikou, sú časovo platné, nemajú porušenú celistvosť a nie sú poškodené tak, že zápisy v nich uvedené sú nečitateľné,

b) nepretržitým pobytom čas pobytu na základe povolenia na pobyt, ktorý začína plynúť dňom vstupu; do nepretržitého pobytu sa nepočíta čas výkonu trestu odňatia slobody a nepretržitý čas zdržiavania sa cudzinca v zahraničí viac ako 180 dní, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) hraničným priechodom miesto určené medzinárodnou zmluvou na vstup a na vycestovanie; hraničným priechodom je aj verejné letisko alebo prístav, určené na vstup a na vycestovanie,

d) nežiaducou osobou cudzinec, ktorému bol uložený zákaz vstupu alebo ktorému bol uložený trest vyhostenia,[2])

e) ubytovateľom právnická osoba alebo fyzická osoba prevádzkujúca ubytovacie zariadenie,

f) dopravcom právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na prepravu osôb,

g) zariadením miesto, v ktorom je cudzinec povinný zdržiavať sa na základe rozhodnutia o zaistení podľa tohto zákona,

h) prihraničnou dopravou preprava osôb medzinárodnou autobusovou linkou premávajúcou v pásme do 20 km od štátnej hranice,[2a])

i) leteckým tranzitom prechod cudzinca cez priestor verejného letiska na území Slovenskej republiky na účely jeho leteckej prepravy do krajiny určenia,

j) dobrovoľným návratom návrat cudzinca do krajiny pôvodu, posledného bydliska alebo ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa cudzinec rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme,

k) zraniteľnou osobou maloletý, osoba so zdravotným postihnutím, staršia osoba, tehotná žena, slobodný rodič s maloletým dieťaťom a osoba, ktorá bola vystavená mučeniu alebo iným formám psychického, fyzického alebo sexuálneho násilia,

l) Európskym hospodárskym priestorom členský štát Európskej únie okrem Slovenskej republiky, iný zmluvný štát Dohody o Európskom hospodárskom priestore a Švajčiarska konfederácia,

m) rodinným príslušníkom občana Európskeho hospodárskeho priestoru

1. manžel a jeho dieťa mladšie ako 21 rokov alebo jeho nezaopatrené dieťa,[11])
2. dieťa mladšie ako 21 rokov alebo nezaopatrené dieťa,[11])
3. príbuzný v priamom rade, ktorý je od neho závislý,
4. príbuzný manžela v priamom rade, ktorý je od neho závislý,
5. iný rodinný príslušník, ktorý je od neho závislý, alebo člen jeho domácnosti.

DRUHÁ ČASŤ
VSTUP

PRVÁ HLAVA
PODMIENKY VSTUPU

§ 3

(1) Vstup cudzinca mladšieho ako 16 rokov, ktorý nie je držiteľom cestovného dokladu, je možný len v sprievode osoby, v ktorej cestovnom doklade je zapísaný; ak táto osoba podlieha vízovej povinnosti, cudzinec mladší ako 16 rokov musí byť zapísaný vo víze.

(2) Cudzinec je pri vstupe oslobodený od vízovej povinnosti, ak sa preukáže platným dokladom o pobyte, v ktorom je uvedené, že ide o rodinného príslušníka občana Európskeho hospodárskeho priestoru.

§ 4

(1) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) podľa osobitného predpisu[1a]) určí sumu finančných prostriedkov na pokrytie nákladov spojených s pobytom cudzinca na území Slovenskej republiky, ktorý nie je občanom Európskeho hospodárskeho priestoru alebo jeho rodinným príslušníkom.

(2) Ministerstvo vnútra môže podľa osobitného predpisu[1a]) povoliť prekročenie vonkajšej štátnej hranice mimo hraničného priechodu, ak na povolenie prestupu osôb a prepravy tovaru cez colnú hranicu mimo colného priechodu nie je príslušný colný orgán podľa osobitného predpisu.[3])

§ 5

(1) Príslušník Policajného zboru (ďalej len „policajt“) je oprávnený vykonať hraničnú kontrolu podľa osobitného predpisu.[1a])

(2) Ak policajt pri hraničnej kontrole zistí, že sa cudzinec preukázal falošným alebo pozmeneným cestovným dokladom, je oprávnený takýto doklad zadržať. Zadržať môže aj cestovný doklad, ktorý bol vydaný inej osobe a cudzinec sa ním preukáže ako vlastným alebo ak bol orgánom štátu, ktorý ho vydal, vyhlásený za neplatný alebo odcudzený.

§ 6
Odopretie vstupu občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru

(1) Občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru a jeho rodinnému príslušníkovi môže policajt odoprieť vstup iba v prípade, ak

a) je nežiaducou osobou,

b) existuje dôvodné podozrenie, že ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, alebo je to potrebné na ochranu verejného zdravia alebo

c) sa nemôže preukázať cestovným dokladom alebo nemá vízum, ak sa vyžaduje.

(2) Policajt pred prijatím rozhodnutia o odopretí vstupu umožní občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru a jeho rodinnému príslušníkovi, ktorý sa nemôže preukázať cestovným dokladom,

a) získať alebo v primeranom časovom období si zabezpečiť cestovný doklad alebo

b) iným hodnoverným spôsobom preukázať, že má právo slobody pohybu a pobytu.

§ 7
Vylúčenie odopretia vstupu

(1) Cudzincovi, ktorý počas hraničnej kontroly požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky, ktorému bola poskytnutá doplnková ochrana na území Slovenskej republiky, ktorý požiadal o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky, ktorému bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky alebo ktorému bol vydaný cestovný doklad cudzinca podľa § 48, nemožno odoprieť vstup.

(2) Vstup nemožno odoprieť cudzincovi, ktorý má povolený pobyt v Slovenskej republike.

DRUHÁ HLAVA
VÍZA

§ 8
Schengenské vízum

(1) Cudzincovi môže byť udelené podľa osobitného predpisu[4]) jednotné vízum, vízum s obmedzenou územnou platnosťou a letiskové tranzitné vízum (ďalej len „schengenské vízum“).

(2) Charakteristika schengenských víz a podmienky ich udeľovania, ktoré nie sú ustanovené v tomto zákone, sú ustanovené v osobitnom predpie.[4])

(3) Rodinnému príslušníkovi azylanta alebo cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, sa udeľuje vízum s obmedzenou územnou platnosťou.[4a])

§ 9 až 11

Zrušené.

§ 12
Národné vízum

(1) Cudzincovi môže byť udelené aj národné vízum, ak je to potrebné v súvislosti s udelením povolenia na pobyt v Slovenskej republike alebo na plnenie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv alebo ak je to v záujme Slovenskej republiky.

(2) Národné vízum sa udeľuje na pobyt dlhší ako tri mesiace; ak ide o udelenie národného víza v súvislosti s udelením povolenia na pobyt v Slovenskej republike, udeľuje sa na nevyhnutný čas.

§ 13
Konanie o udelení schengenského víza

(1) Udelenie schengenského víza môže byť podmienené pozvaním overeným útvarom Policajného zboru (ďalej len „policajný útvar“).

(2) Diplomatická misia alebo konzulárny úrad Slovenskej republiky v zahraničí (ďalej len „zastupiteľský úrad“) môže udeliť schengenské vízum len po predchádzajúcom stanovisku ministerstva vnútra; ministerstvo vnútra a Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zahraničných vecí“) sa môžu dohodnúť, v ktorých prípadoch môže zastupiteľský úrad udeliť schengenské vízum aj bez stanoviska ministerstva vnútra. Ministerstvo vnútra dáva stanovisko k udeleniu schengenského víza aj pre diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad iného členského štátu Európskej únie v rámci konzultácie podľa osobitného predpisu.[4])

(3) Zastupiteľský úrad je oprávnený určiť cudzincovi na vstup hraničný priechod, ktorý zapíše do schengenského víza.

(4) Proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené schengenské vízum, sa nemožno odvolať. Proti rozhodnutiu, ktorým nebolo udelené schengenské vízum, sa môže odvolať rodinný príslušník občana Európskeho hospodárskeho priestoru a cudzinec, ktorý je rodinným príslušníkom azylanta alebo cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana; iné osoby sa môžu odvolať, iba ak tak ustanovuje osobitný predpis.[4])

(5) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže podľa osobitného predpisu[4]) zrušiť alebo odvolať schengenské vízum. Proti rozhodnutiu o zrušení schengenského víza alebo o odvolaní schengenského víza sa môže odvolať rodinný príslušník občana Európskeho hospodárskeho priestoru a cudzinec, ktorý je rodinným príslušníkom azylanta alebo cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana; iné osoby sa môžu odvolať, iba ak tak ustanovuje osobitný predpis.[4])

(6) O odvolaní proti rozhodnutiu zastupiteľského úradu podľa odsekov 4 a 5 rozhoduje ministerstvo zahraničných vecí.

(7) Ministerstvo vnútra môže z dôvodov podľa osobitného predpisu[4]) predĺžiť platnosť schengenského víza najviac do troch mesiacov v jednom polroku.

(8) Udeľovanie schengenských víz v zastúpení iným členským štátom Európskej únie a udeľovanie schengenských víz v zastúpení iného členského štátu Európskej únie upravuje osobitný predpis.[4])

(9) Rodinný príslušník občana Európskeho hospodárskeho priestoru je povinný k žiadosti o schengenské vízum predložiť cestovný doklad, doklad potvrdzujúci jeho rodinný vzťah s občanom Európskeho hospodárskeho priestoru a doklad o závislosti, ak sa vyžaduje. Zastupiteľský úrad a policajný útvar rozhodne o žiadosti najneskôr do 10 pracovných dní.

§ 14
Konanie o udelení národného víza

(1) Cudzinec podáva žiadosť o udelenie národného víza na úradnom tlačive na zastupiteľskom úrade.

(2) K žiadosti o udelenie národného víza je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad, farebnú fotografiu s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúcu jeho aktuálnu podobu, doklad potvrdzujúci účel pobytu, doklad o zdravotnom poistení a ďalšie doklady potrebné na rozhodnutie o žiadosti o udelenie národného víza. Na požiadanie je cudzinec povinný osobne sa dostaviť na pohovor.

(3) Zastupiteľský úrad rozhodne o žiadosti o udelenie národného víza do 30 dní od jej prijatia.

(4) Zastupiteľský úrad môže udeliť národné vízum len po predchádzajúcom stanovisku ministerstva vnútra; ministerstvo vnútra a ministerstvo zahraničných vecí sa môžu dohodnúť, v ktorých prípadoch môže zastupiteľský úrad udeliť národné vízum aj bez stanoviska ministerstva vnútra.

(5) Národné vízum sa udeľuje do cestovného dokladu formou nálepky. Platnosť národného víza sa musí skončiť spravidla najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu.

(6) Zastupiteľský úrad je oprávnený určiť cudzincovi na vstup hraničný priechod, ktorý zapíše do národného víza.

(7) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar je oprávnený zrušiť národné vízum, ak zistí skutočnosti, ktoré by odôvodňovali neudelenie národného víza, alebo ak je cudzinec administratívne vyhostený.

(8) Na udelenie národného víza nie je právny nárok a dôvod neudelenia víza sa cudzincovi neoznamuje. Na konanie o udelení národného víza a o zrušení národného víza sa nevzťahuje osobitný predpis[4]) ani všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 14a

Policajný útvar na hraničnom priechode môže udeliť vízum cudzincovi podľa osobitného predpisu.[4])

§ 15
Pozvanie

(1) Pozvanie sa podáva na úradnom tlačive, v ktorom sú uvedené údaje o pozývajúcej osobe, pozývanom cudzincovi, účel, na ktorý je cudzinec pozývaný na územie Slovenskej republiky, a záväzok pozývajúcej osoby, že uhradí všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného cudzinca. Pozývajúca osoba má povinnosť preukázať, že je schopná uhradiť všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného cudzinca.

(2) Pozvanie overuje policajný útvar príslušný podľa miesta pobytu pozývajúcej fyzickej osoby alebo podľa sídla pozývajúcej právnickej osoby po predchádzajúcom súhlase ministerstva vnútra, ktorým je viazaný.

(3) Policajný útvar neoverí pozvanie, ak

a) je pozývaný cudzinec nežiaducou osobou,

b) pozvanie nemá náležitosti podľa odseku 1,

c) je dôvodné podozrenie, že účel pobytu cudzinca uvedený v pozvaní nezodpovedá skutočnému účelu pozvania,

d) je dôvodné podozrenie, že pozývaný cudzinec môže pri svojom pobyte ohroziť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu, alebo

e) nedostane súhlas ministerstva vnútra.

(4) Policajný útvar vydá potvrdenie o prijatí žiadosti o overenie pozvania a rozhodne o overení pozvania do 15 dní od prijatia žiadosti o overenie pozvania.

(5) Na rozhodovanie o overení pozvania sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 16

Zrušený.

TRETIA ČASŤ
POBYT

PRVÁ HLAVA
PRECHODNÝ POBYT

§ 17
Všeobecné ustanovenia

(1) Povolenie na prechodný pobyt oprávňuje cudzinca zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a na cesty do zahraničia a naspäť na územie Slovenskej republiky v čase, na aký mu bolo policajným útvarom udelené povolenie na prechodný pobyt.

(2) Povolenie na prechodný pobyt sa nevyžaduje u cudzinca, ktorému bolo vydané osvedčenie Slováka žijúceho v zahraničí.[8])

(3) Policajný útvar môže na žiadosť cudzinca udeliť povolenie na prechodný pobyt na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na dva roky, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak ide o cudzinca s pobytom v Európskom hospodárskom priestore, ktorý zodpovedá pobytu podľa § 38 ods. 1 písm. b) (ďalej len „dlhodobý pobyt“), policajný útvar na jeho žiadosť udelí povolenie na prechodný pobyt po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na päť rokov. Cudzincovi, ktorý žiada o prechodný pobyt na účel štúdia, môže policajný útvar udeliť povolenie na prechodný pobyt na predpokladanú dobu štúdiu, najviac však na päť rokov.

(4) Povolenie na prechodný pobyt je viazané na jeden účel. Ak cudzinec hodlá vykonávať inú činnosť, než na akú mu bolo udelené povolenie na prechodný pobyt, musí podať novú žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt, ak tento zákon neustanovuje inak.

(5) Cudzinec, ktorý má udelené povolenie na prechodný pobyt podľa § 18 písm. a), b), d) až f), môže počas prechodného pobytu študovať.

§ 18
Účel prechodného pobytu

Povolenie na prechodný pobyt môže policajný útvar udeliť cudzincovi na účel

a) podnikania,

b) zamestnania,

c) štúdia,

d) osobitnej činnosti,

e) zlúčenia rodiny alebo

f) plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl.[8a])

§ 19
Podnikanie

Povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania môže policajný útvar udeliť cudzincovi na základe oprávnenia na podnikanie vydaného podľa osobitného predpisu[9]) alebo cudzincovi, ktorý koná v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu k tejto spoločnosti alebo k družstvu.

§ 20
Zamestnanie

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel zamestnania môže policajný útvar udeliť cudzincovi na základe povolenia na zamestnanie;[10a]) to neplatí, ak sa povolenie na zamestnanie nevyžaduje[10b]) alebo ak tak ustanoví medzinárodná zmluva.

(2) Povolenie na prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania môže policajný útvar udeliť cudzincovi po splnení podmienky podľa odseku 1 najviac na 180 dní v kalendárnom roku.

(3) Povolenie na prechodný pobyt na účel zamestnania sa nevyžaduje do 90 dní od prekročenia vonkajšej hranice,[10ba]) ak ide o cudzinca,

a) ktorý pracuje pre významného zahraničného investora[10bb]) v Slovenskej republike,

b) ktorého vyslal zamestnávateľ so sídlom v inom členskom štáte Európskej únie na územie Slovenskej republiky v rámci poskytovania služieb zabezpečovaných týmto zamestnávateľom,[10bc])

c) ktorý je zamestnaný v medzinárodnej hromadnej doprave, ak je na výkon práce na území Slovenskej republiky vyslaný svojím zahraničným zamestnávateľom,[10bd]) alebo

d) ktorý je v pracovnom pomere so zamestnávateľom, ktorý má sídlo alebo sídlo organizačnej zložky s pracovnoprávnou subjektivitou mimo územia Slovenskej republiky a ktorý ho vyslal na základe zmluvy uzatvorenej s právnickou osobou alebo fyzickou osobou vykonávať prácu na území Slovenskej republiky.[10be])

§ 21
Štúdium

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel štúdia udelí policajný útvar po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom cudzincovi, ktorý je žiakom alebo študuje na škole v Slovenskej republike.

(2) Cudzinec, ktorému policajný útvar udelí povolenie na prechodný pobyt na účel štúdia, môže počas prechodného pobytu podnikať; vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu môže iba za podmienok ustanovených v osobitnom predpise.[10c])

(3) Povolenie na prechodný pobyt na účel štúdia sa nevyžaduje do 90 dní od prekročenia vonkajšej hranice.[10ba])

§ 22
Osobitná činnosť

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti môže policajný útvar udeliť cudzincovi, ktorý nie je podnikateľom alebo nie je v pracovnoprávnom vzťahu alebo obdobnom pracovnom vzťahu, na

a) lektorskú činnosť,

b) umeleckú činnosť,

c) športovú činnosť,

d) stáž v rámci štúdia mimo územia Slovenskej republiky,

e) činnosť vyplývajúcu z programov vlády Slovenskej republiky alebo z programov Európskeho hospodárskeho priestoru,

f) plnenie záväzku Slovenskej republiky vyplývajúceho z medzinárodnej zmluvy,

g) liečenie, a ak je to potrebné, povolenie sa môže udeliť aj cudzincovi, ktorý cudzinca na liečení sprevádza, alebo

h) dobrovoľnícku činnosť.

(2) Povolenie na prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti udelí policajný útvar po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom cudzincovi, ktorý vykonáva výskum alebo vývoj,[10d]) na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na dva roky. Cudzinec, ktorému policajný útvar udelí povolenie na prechodný pobyt, môže vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu, ktorého predmetom je pedagogická činnosť, a za podmienok a v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom.[10e])

(3) Povolenie na prechodný pobyt podľa odsekov 1 a 2 sa nevyžaduje do 90 dní od prekročenia vonkajšej hranice.[10ba])

§ 23
Zlúčenie rodiny

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny udelí policajný útvar cudzincovi, ktorý je

a) manželom cudzinca s povolením na prechodný pobyt alebo s povolením na trvalý pobyt, ak manželia majú najmenej 18 rokov,

b) slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov cudzincov s povolením na prechodný pobyt alebo cudzinca s povolením na prechodný pobyt, alebo jeho manžela alebo azylanta,[1]) alebo manžela azylanta, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti na základe zákona alebo rozhodnutia príslušného orgánu,

c) nezaopatreným dieťaťom[11]) starším ako 18 rokov cudzinca s povolením na prechodný pobyt alebo jeho manžela,

d) príbuzným v priamom vzostupnom rade azylanta mladšieho ako 18 rokov,

e) osamelým rodičom odkázaným na starostlivosť cudzinca s povolením na prechodný pobyt podľa § 19 alebo § 20 ods. 1 alebo cudzinca s povolením na trvalý pobyt alebo

f) závislou osobou podľa medzinárodnej zmluvy.[11a])

(2) Policajný útvar udelí povolenie na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny cudzincovi, ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov cudzinca s povolením na prechodný pobyt alebo jeho manžela, ak so zlúčením súhlasí aj rodič, ktorému toto dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a ktorý má právo stretávať sa s týmto dieťaťom.

(3) Cudzincovi, ktorý žiada o udelenie povolenia na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny s cudzincom podľa § 22 ods. 2, policajný útvar udelí povolenie do skončenia platnosti povolenia cudzinca podľa § 22 ods. 2.

(4) Cudzinec, ktorý má povolenie na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny s cudzincom, ktorý má povolenie na prechodný pobyt podľa § 19 alebo § 20 ods. 1 alebo ktorý má povolenie na trvalý pobyt, okrem cudzinca podľa odseku 1 písm. e), a cudzinec podľa odseku 1 písm. d) môže po 12 mesiacoch nepretržitého pobytu podnikať alebo vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu.

§ 23a
Plnenie služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl

Povolenie na prechodný pobyt na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl udelí policajný útvar cudzincovi, ktorý je príslušníkom civilnej zložky vysielajúceho štátu a ktorý je v službách týchto ozbrojených síl.

Žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt

§ 24

(1) Žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt podáva cudzinec osobne v zahraničí na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, ktorý mu vydal cestovný doklad, alebo na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, v ktorom má bydlisko, ak tento zákon neustanovuje inak; ak nie je takýto zastupiteľský úrad alebo v prípadoch hodných osobitného zreteľa určí ministerstvo zahraničných vecí po dohode s ministerstvom vnútra iný zastupiteľský úrad, na ktorom cudzinec podá žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt. Orgán, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) Žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt môže cudzinec podať osobne aj na policajnom útvare, ak ide o cudzinca, u ktorého sa vízum nevyžaduje, alebo ak ide o prechodný pobyt cudzinca na účel zamestnania, na ktoré sa udeľuje povolenie bez prihliadnutia na situáciu na trhu práce,[11b]) alebo o pobyt cudzinca podľa § 21, 22 a § 23 ods. 1 písm. b),d) a f), alebo o pobyt manžela azylanta,[1]) alebo o pobyt cudzinca podľa § 23a alebo ak ide o cudzinca s dlhodobým pobytom, alebo ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(3) Za cudzinca podľa § 23, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt, môže podať žiadosť rodinný príslušník cudzinca, s ktorým žiada zlúčenie rodiny.

(4) Cudzinec, ktorý má udelené povolenie na prechodný pobyt, môže podať žiadosť o zmenu účelu pobytu aj na policajnom útvare; to neplatí, ak ide o cudzinca s povolením na prechodný pobyt

a) podľa § 20 ods. 2,

b) podľa § 21 okrem cudzinca, ktorý ukončil štúdium a žiada o udelenie povolenia na prechodný pobyt na účel zamestnania alebo na účel podnikania,

c) na účel zlúčenia rodiny s cudzincom, ktorý má alebo mal udelené povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania alebo zamestnania.

(5) Cudzinec podľa odseku 4 písm. c), ktorý ovdovel alebo jeho manželstvo bolo rozvedené a jeho nepretržitý prechodný pobyt na území Slovenskej republiky trvá najmenej tri roky, alebo dosiahol plnoletosť, môže podať žiadosť o zmenu účelu pobytu aj na policajnom útvare do 30 dní od vydania úmrtného listu, rozvodu manželstva alebo dosiahnutia plnoletosti; do rozhodnutia o tejto žiadosti sa nepoužije § 29 ods. 1 písm. a).

(6) Cudzinec, ktorý zastupuje alebo pracuje pre zahraničného investora v Slovenskej republike a zároveň je občanom členského štátu Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj, a cudzinec, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora[10bc]) v Slovenskej republike, manžel alebo dieťa tohto cudzinca mladšie ako 18 rokov môže podať žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt osobne aj na policajnom útvare.

(7) Cudzinec s dlhodobým pobytom podáva žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt na policajnom útvare do troch mesiacov odo dňa vstupu.

§ 25

(1) Žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt podáva cudzinec na úradnom tlačive. Pri podávaní žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad. Ak cudzinec nepredloží cestovný doklad, zastupiteľský úrad alebo policajný útvar neprijme žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt. Zastupiteľský úrad žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt neprijme ani, ak k nej nebol priložený doklad o účele pobytu alebo doklad potvrdzujúci bezúhonnosť z domovského štátu, ak sa vyžaduje.

(2) K žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt je cudzinec povinný priložiť dve fotografie z toho istého negatívu s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu.

(3) Cudzinec priloží k žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

a) účel pobytu,

b) bezúhonnosť; to neplatí, ak ide o cudzinca podľa § 23a, zmenu účelu pobytu, cudzinca s dlhodobým pobytom a cudzinca mladšieho ako 14 rokov, ak ide o cudzinca, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora[10bc]) v Slovenskej republike, jeho manžela a dieťa, títo neprikladajú k žiadosti doklad potvrdzujúci bezúhonnosť zo Slovenskej republiky,

c) finančné zabezpečenie pobytu; to neplatí, ak ide o cudzinca podľa § 23a,

d) zabezpečenie ubytovania počas prechodného pobytu; to neplatí, ak ide o cudzinca, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania alebo do školy cez štátnu hranicu zo susedného štátu, cudzinca, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 21 a študuje na vysokej škole, a cudzinca, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 22 ods. 2,

e) dlhodobý pobyt cudzinca,

f) súhlas podľa § 23 ods. 2.

(4) Účel pobytu cudzinec preukáže

a) dokladom potvrdzujúcim oprávnenie na podnikanie, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 19,

b) povolením na zamestnanie[10a]) alebo potvrdením zamestnávateľa, že cudzinec má vykonávať činnosť, na ktorú sa povolenie na zamestnanie nevyžaduje,[10b]) alebo medzinárodnou zmluvou, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 20,

c) potvrdením príslušného orgánu štátnej správy, školy alebo inej vzdelávacej inštitúcie o prijatí cudzinca na štúdium, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 21,

d) potvrdením školy alebo inej vzdelávacej inštitúcie o výkone lektorskej činnosti, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. a),

e) potvrdením orgánu štátnej správy alebo umeleckej agentúry, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. b),

f) potvrdením športovej organizácie alebo príslušného orgánu štátnej správy, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. c),

g) potvrdením o stáži, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. d),

h) potvrdením orgánu štátnej správy, v ktorého pôsobnosti je výkon činnosti podľa programov vlády Slovenskej republiky alebo programov Európskeho hospodárskeho priestoru, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. e),

i) medzinárodnou zmluvou, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. f),

j) potvrdením zdravotníckeho zariadenia o liečení alebo dokladom o potrebe sprevádzania, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. g),

k) potvrdením mimovládnej organizácie o vykonávaní dobrovoľníckej činnosti, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. h),

l) dohodou o hosťovaní vo výskumnom ústave alebo na vedeckom pracovisku, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 2,

m) matričným dokladom, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 23; ak ide o slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov, o dieťa mladšie ako 18 rokov zverené do osobnej starostlivosti cudzinca, nezaopatrené dieťa, osamelého rodiča odkázaného na starostlivosť cudzinca alebo o závislú osobu podľa medzinárodnej zmluvy aj dokladom potvrdzujúcim túto skutočnosť,

n) individuálnym príkazom alebo kolektívnym príkazom na presun ozbrojených síl, ak ide o cudzinca, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 23a, alebo

o) iným hodnoverným dokladom.

(5) Cudzinec odovzdá policajnému útvaru doklad potvrdzujúci zdravotné poistenie počas pobytu na území Slovenskej republiky a doklad potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od vstupu alebo od udelenia povolenia na prechodný pobyt; to neplatí, ak ide o cudzinca podľa § 23a. Doklad potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní a nemusí ho odovzdať cudzinec s dlhodobým pobytom.

(6) Splnenie podmienok podľa odseku 3 písm. c), d) a f) je povinný preukázať ten cudzinec, s ktorým cudzinec podľa § 23 ods. 1 žiada o zlúčenie rodiny.

(7) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže vyžiadať od cudzinca doklad nie starší ako 30 dní preukazujúci skutočnosť, že nebude záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky. Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže vyžiadať od cudzinca podľa § 23a a cudzinca s dlhodobým pobytom doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci bezúhonnosť.

(8) Ak podá cudzinec žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny s azylantom[1]) do troch mesiacov od udelenia azylu,[1]) k žiadosti predloží len cestovný doklad a doklad potvrdzujúci príbuzensky vzťah alebo iný dôkaz o existencii tohto vzťahu.

(9) Finančné zabezpečenie pobytu cudzinec preukáže vo výške životného minima[3]) na každý mesiac pobytu. Cudzinec, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt podľa § 19, preukáže finančné zabezpečenie pobytu najmenej vo výške päťnásobku minimálnej mzdy na každý mesiac pobytu.

§ 26
Rozhodovanie o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt prihliada na

a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske potreby Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti cudzinca pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na verejné zdravie,

b) záujmy maloletého dieťaťa cudzinca, osobné a rodinné pomery cudzinca, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu.

(2) Policajný útvar žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt zamietne, ak

a) cudzinec je nežiaducou osobou,

b) je dôvodné podozrenie, že cudzinec pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu,

c) možno predpokladať, že cudzinec bude záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia a zdravotného zabezpečenia Slovenskej republiky,

d) je dôvodné podozrenie, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na prechodný pobyt,

e) ide o ďalšieho manžela cudzinca s povolením na prechodný pobyt v prípade polygamického manželstva,

f) cudzinec uvedie nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

g) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti,

h) cudzinec nespĺňa podmienky na udelenie povolenia na prechodný pobyt,

i) udelenie povolenia na prechodný pobyt nie je vo verejnom záujme.

(3) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt do 90 dní; vo zvlášť zložitých prípadoch možno túto lehotu predĺžiť najviac o 90 dní. Ak ide o cudzinca podľa § 21, 22 a § 24 ods. 6, rozhodne policajný útvar do 30 dní od doručenia úplnej žiadosti.

(4) Ak sa žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt vyhovie, rozhodnutie sa nevydáva.

(5) Policajný útvar informuje o udelení povolenia na prechodný pobyt štát Európskeho hospodárskeho priestoru, v ktorom má cudzinec dlhodobý pobyt.

(6) Na udelenie povolenia na prechodný pobyt nemá cudzinec právny nárok, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 27
Obnovenie povolenia na prechodný pobyt

(1) Policajný útvar môže obnoviť povolenie na prechodný pobyt

a) najviac na 180 dní, ak bolo povolenie na prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania udelené na menej ako 180 dní a skončenie práce si vyžaduje pobyt,

b) najviac na tri roky, ak predpokladaný pobyt cudzinca bude trvať najmenej tri roky, alebo

c) najviac na päť rokov, ak ide o cudzinca s dlhodobým pobytom.

(2) Žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt podáva cudzinec osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí. K žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania je cudzinec povinný priložiť aj potvrdenie o tom, že má uhradené daňové a colné záväzky, poistné na zdravotné poistenie, poistné na sociálne poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie; to neplatí, ak ide o cudzinca s dlhodobým pobytom. Ak cudzinec nie je daňovníkom alebo nie je povinný platiť poistné na zdravotné poistenie a poistné na sociálne poistenie, priloží doklad potvrdzujúci túto skutočnosť.

(3) Povolenie na prechodný pobyt sa po skončení jeho platnosti až do rozhodnutia o žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt považuje za platné na území Slovenskej republiky.

(4) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt okrem dôvodov uvedených v § 26 ods. 2 aj v prípade, ak manželia nevedú spoločný rodinný život, ak bolo povolenie na prechodný pobyt udelené na účel zlúčenia rodiny.

(5) Na rozhodovanie o žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt platia primerane ustanovenia § 25 a 26, ak nie je ustanovené inak. Policajný útvar obnoví povolenie na prechodný pobyt podľa § 21 a § 22 ods. 2 po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

(6) Cudzinec je povinný k žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania preukázať, že je schopný zo zdaneného príjmu[12a]) z tohto podnikania uživiť seba, prípadne svoju rodinu; to neplatí, ak ide o cudzinca s dlhodobým pobytom.

(7) Policajný útvar v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najdlhšie 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

§ 28
Zánik povolenia na prechodný pobyt

Povolenie na prechodný pobyt zanikne, ak

a) cudzinec nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia povolenia na prechodný pobyt,
b) cudzinec písomne oznámi policajnému útvaru skončenie pobytu,
c) cudzincovi sa skončila platnosť povolenia na prechodný pobyt,
d) cudzincovi bol uložený trest vyhostenia,[2])
e) cudzinec bol administratívne vyhostený,
f) policajný útvar rozhodol o žiadosti podľa § 24 ods. 5,
g) cudzincovi bolo udelené povolenie na trvalý pobyt,
h) cudzinec nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,
i) policajný útvar zrušil cudzincovi povolenie na prechodný pobyt alebo
j) cudzinec zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 29
Zrušenie povolenia na prechodný pobyt

(1) Policajný útvar zruší povolenie na prechodný pobyt, ak

a) pominul účel, na ktorý bolo cudzincovi udelené povolenie na prechodný pobyt,
b) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt,
c) cudzinec neodovzdal doklad podľa § 25 ods. 5,
d) cudzinec sa bez písomného oznámenia policajnému útvaru nepretržite zdržiava v zahraničí dlhšie ako 180 dní,
e) zistí, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na pobyt, alebo
f) cudzinec závažným spôsobom alebo opakovane porušil povinnosť uloženú týmto zákonom.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak by dôsledky zrušenia povolenia na prechodný pobyt boli neprimerané dôvodu zrušenia povolenia na prechodný pobyt najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život cudzinca.

(3) Policajný útvar informuje o zrušení povolenia na prechodný pobyt štát Európskeho hospodárskeho priestoru, v ktorom má cudzinec dlhodobý pobyt.

(4) Policajný útvar v rozhodnutí o zrušení povolenia na prechodný pobyt zároveň určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najdlhšie 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Nadpis zrušený.

§ 30 až 33

Zrušené.

DRUHÁ HLAVA
TRVALÝ POBYT

§ 34

(1) Povolenie na trvalý pobyt oprávňuje cudzinca zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a na cesty do zahraničia a naspäť na územie Slovenskej republiky v čase, na ktorý mu bolo policajným útvarom udelené povolenie na trvalý pobyt, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Policajný útvar udelí na základe žiadosti povolenie na trvalý pobyt prvýkrát na päť rokov (ďalej len „prvé povolenie“). Po uplynutí piatich rokov udelí policajný útvar na základe ďalšej žiadosti povolenie na trvalý pobyt na neobmedzený čas (ďalej len „ďalšie povolenie“).

§ 35
Prvé povolenie

(1) Policajný útvar udelí prvé povolenie na trvalý pobyt cudzincovi,

a) ktorý je manželom občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky alebo závislým príbuzným v priamom rade občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

b) ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti cudzinca, ktorý je manželom občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

c) ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov cudzinca s povolením na trvalý pobyt alebo dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti cudzinca s povolením na trvalý pobyt,

d) ktorý je nezaopatreným dieťaťom[11]) starším ako 18 rokov cudzinca s povolením na trvalý pobyt alebo

e) ak je to v záujme Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar udelí prvé povolenie cudzincovi, ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti cudzinca, ktorý je manželom občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky alebo slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti cudzinca s povolením na trvalý pobyt, ak so zlúčením súhlasí aj rodič, ktorému toto dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a ktorý má právo stretávať sa s týmto dieťaťom.

Žiadosť o udelenie prvého povolenia

§ 36

Žiadosť o udelenie prvého povolenia podáva cudzinec osobne na zastupiteľskom úrade alebo osobne na policajnom útvare. Cudzinec uvedený v § 35 ods. 1 písm. e) nemusí podať žiadosť o udelenie prvého povolenia osobne. Za cudzinca podľa § 35 ods. 1 písm. a), ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie prvého povolenia, môže podať žiadosť rodinný príslušník cudzinca, s ktorým žiada zlúčenie rodiny. Orgán, ktorý žiadosť prijal vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

§ 37

(1) Žiadosť o udelenie prvého povolenia podáva cudzinec na úradnom tlačive.

(2) K žiadosti o udelenie prvého povolenia je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad a priložiť dve fotografie podľa § 25 ods. 2. Ak cudzinec nepredloží cestovný doklad, zastupiteľský úrad alebo policajný útvar neprijme žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt.

(3) Cudzinec priloží k žiadosti o udelenie prvého povolenia doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) skutočnosti uvedené v § 35,

b) bezúhonnosť; to neplatí, ak ide o cudzinca mladšieho ako 14 rokov alebo o cudzinca s povolením na prechodný pobyt,

c) finančné zabezpečenie pobytu,

d) súhlas podľa § 35 ods. 2, ak je to potrebné a

e) zabezpečenie ubytovania počas trvalého pobytu.

(4) Cudzinec odovzdá policajnému útvaru doklad potvrdzujúci jeho zdravotné poistenie počas pobytu na území Slovenskej republiky a doklad potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od vstupu alebo od udelenia povolenia na trvalý pobyt. Doklad potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní a nemusí ho odovzdať cudzinec s povolením na prechodný pobyt.

(5) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže vyžiadať od cudzinca doklad nie starší ako 30 dní preukazujúci skutočnosť, že nebude záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky.

(6) Finančné zabezpečenie pobytu cudzinec preukáže vo výške životného minima[3]) na každý mesiac pobytu, najmenej na jeden rok; cudzinec mladší ako 16 rokov v polovičnej výške.

(7) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie prvého povolenia do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru; vo zvlášť zložitých prípadoch možno túto lehotu predĺžiť najviac o 90 dní.

§ 38
Ďalšie povolenie

(1) Policajný útvar na žiadosť cudzinca udelí ďalšie povolenie cudzincovi,

a) ktorý má udelené prvé povolenie,

b) ktorý

1. má povolenie na prechodný pobyt na účel zamestnania, ak jeho predchádzajúci nepretržitý prechodný pobyt trvá najmenej päť rokov bezprostredne pred podaním žiadosti,
2. má povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania, ak jeho predchádzajúci nepretržitý prechodný pobyt trvá najmenej päť rokov bezprostredne pred podaním žiadosti,
3. je rodinným príslušníkom v rozsahu určenom v § 23 ods. 1 písm. b) až e) cudzinca s povolením na prechodný pobyt podľa § 19 alebo § 20 ods. 1 a má udelené povolenie na prechodný pobyt najmenej päť rokov bezprostredne pred podaním žiadosti,
4. je manželom cudzinca s povolením na trvalý pobyt a má udelené povolenie na prechodný pobyt najmenej päť rokov bezprostredne pred podaním žiadosti alebo
5. je osamelým rodičom odkázaným na starostlivosť cudzinca s povolením na trvalý pobyt a má udelené povolenie na prechodný pobyt najmenej päť rokov bezprostredne pred podaním žiadosti.

c) ktorému zaniklo ďalšie povolenie z dôvodu podľa § 41 písm. g) alebo mu bolo zrušené podľa § 42 ods. 1 písm. f),

d) je dieťaťom mladším ako 18 rokov cudzinca s ďalším povolením.

(2) Do doby nepretržitého pobytu podľa odseku 1 písm. b) sa započítava

a) doba nepretržitého zamestnania podľa § 20 ods. 1 alebo podnikania alebo doba prechodného pobytu rodinného príslušníka podľa § 23 ods. 1 písm. a) až e); nezapočítava sa však doba zabezpečovania dodávky tovaru alebo služieb alebo dodávania tohto tovaru, alebo uskutočňovania montáže na základe obchodnej zmluvy, prípadne uskutočňovania záručných a opravárenských prác,

b) polovičná doba štúdia alebo osobitnej činnosti, ktoré bezprostredne predchádzali zamestnaniu alebo podnikaniu, alebo

c) doba najviac šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov a najviac desať mesiacov, ak sa cudzinec po oznámení policajnému útvaru zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky.

(3) Ak policajný útvar rozhodne o udelení ďalšieho povolenia cudzincovi s dlhodobým pobytom, toto rozhodnutie oznámi dotknutému štátu Európskeho hospodárskeho priestoru.

§ 38a

(1) Žiadosť o udelenie ďalšieho povolenia podáva cudzinec osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare; za cudzinca, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť, môže podať žiadosť jeho rodinný príslušník. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) K žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad a dve fotografie podľa § 25 ods. 2. Ak cudzinec nepredloží cestovný doklad, policajný útvar žiadosť o udelenie ďalšieho povolenia neprijme.

(3) Cudzinec priloží k žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 37 ods. 6,

b) zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky,

c) bezúhonnosť, ak ide o cudzinca podľa § 38 ods. 1 písm. d) staršieho ako 14 rokov.

(4) Cudzinec podľa § 38 ods. 1 písm. d) je povinný k žiadosti priložiť aj doklad potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od vstupu. Doklad potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní.

(5) Policajný útvar môže vyžiadať od cudzinca doklad nie starší ako 30 dní potvrdzujúci zabezpečenie ubytovania a doklad potvrdzujúci, že absolvoval kurz slovenského jazyka.

(6) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru.

(7) Prvé povolenie alebo povolenie na prechodný pobyt sa až do doručenia rozhodnutia o žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia považuje za platné na území Slovenskej republiky.

§ 39
Rozhodovanie o žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt prihliada na

a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske potreby Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti cudzinca pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na verejné zdravie,

b) záujmy maloletého dieťaťa cudzinca, osobné a rodinné pomery cudzinca, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu,

c) mieru integrácie cudzinca do spoločnosti.

(2) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt, ak

a) cudzinec je nežiaducou osobou,

b) cudzinec nespĺňa podmienky na udelenie povolenia na trvalý pobyt,

c) je dôvodné podozrenie, že cudzinec ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu,

d) je dôvodné podozrenie, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na trvalý pobyt,

e) manželia nevedú spoločný rodinný život alebo neuzavreli manželstvo podľa osobitného predpisu,[16]) ak je účelom žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt zlúčenie rodiny,

f) cudzinec uvedie nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby, alebo

g) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti.

(3) Proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené povolenie na trvalý pobyt, sa nemožno odvolať.

(4) Policajný útvar v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o ďalšie povolenie určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najdlhšie 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

§ 40

Ministerstvo vnútra môže udeliť povolenie na trvalý pobyt aj bez splnenia podmienok ustanovených v tomto zákone, ak je to potrebné na poskytovanie ochrany a pomoci svedkovi podľa osobitného zákona,[17]) z dôvodov hodných osobitného zreteľa alebo na návrh Slovenskej informačnej služby z dôvodu bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky.

§ 41
Zánik povolenia na trvalý pobyt

Povolenie na trvalý pobyt zanikne, ak

a) cudzinec nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia povolenia na trvalý pobyt,

b) cudzinec písomne oznámi skončenie pobytu policajnému útvaru,

c) cudzincovi sa skončila platnosť udeleného prvého povolenia a o ďalšie povolenie nepožiadal,

d) cudzincovi bol uložený trest vyhostenia,[2])

e) cudzinec bol administratívne vyhostený,

f) cudzinec nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

g) ide o ďalšie povolenie podľa § 38 ods. 1 písm. b) a c) a cudzincovi bol udelený dlhodobý pobyt alebo sa zdržiava šesť rokov mimo územia Slovenskej republiky,

h) policajný útvar zrušil cudzincovi povolenie na trvalý pobyt alebo

i) cudzinec zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 42
Zrušenie povolenia na trvalý pobyt

(1) Policajný útvar povolenie na trvalý pobyt zruší, ak

a) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt,

b) cudzinec neodovzdal doklad podľa § 37 ods. 4,

c) cudzinec sa bez písomného oznámenia policajnému útvaru nepretržite zdržiava v zahraničí dlhšie ako 180 dní,

d) zistí, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na trvalý pobyt,

e) cudzincovi bolo udelené povolenie na trvalý pobyt na účel zlúčenia rodiny s manželom a jeho manželstvo zaniklo do piatich rokov od udelenia prvého povolenia, alebo

f) cudzinec podľa § 38 ods. 1 písm. b) a c) sa nepretržite zdržiava mimo územia Európskeho hospodárskeho priestoru 12 po sebe nasledujúcich mesiacov.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak by dôsledky zrušenia povolenia na trvalý pobyt boli neprimerané dôvodu zrušenia povolenia na trvalý pobyt najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život cudzinca.

(3) Policajný útvar v rozhodnutí o zrušení povolenia na trvalý pobyt zároveň určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najdlhšie 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

TRETIA HLAVA
TOLEROVANÝ POBYT

§ 43

(1) Policajný útvar udelí povolenie na tolerovaný pobyt cudzincovi,

a) ak je prekážka jeho administratívneho vyhostenia podľa § 58,

b) ktorému bolo poskytnuté dočasné útočisko,[1])

c) ak jeho vycestovanie nie je možné a jeho zaistenie nie je účelné,

d) ktorý je maloletým dieťaťom nájdeným na území Slovenskej republiky,

e) ktorý je obeťou trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi, ak má najmenej 18 rokov; orgán činný v trestnom konaní alebo osoba poverená ministerstvom vnútra oboznámi cudzinca s možnosťou a podmienkami udelenia tolerovaného pobytu z tohto dôvodu a o právach a povinnostiach, ktoré z neho vyplývajú, alebo

f) ak to vyžaduje rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života[17aa]) a neohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok okrem cudzinca uvedeného v § 23 ods. 1 a v § 35 ods. 1 písm. a) až d).

(2) Za tolerovaný pobyt sa považuje obdobie poskytovania ústavnej starostlivosti, posudzovania žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu, výkonu väzby alebo obdobie výkonu trestu odňatia slobody; to neplatí, ak sa cudzinec oprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky. Za tolerovaný pobyt sa považuje aj obdobie najviac 90 dní od podania písomnej žiadosti cudzinca o dobrovoľný návrat do vycestovania alebo do späťvzatia tejto žiadosti; to neplatí, ak je cudzinec zaistený alebo ak je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky podľa osobitného zákona.[1]) Policajný útvar môže v odôvodnených prípadoch obdobie, ktoré sa považuje podľa predchádzajúcej vety za tolerovaný pobyt, predĺžiť; na predĺženie sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

(3) Policajný útvar udelí na žiadosť cudzinca povolenie na tolerovaný pobyt najviac na 180 dní podľa zistených skutočností, ktoré sú dôvodom na jeho udelenie, ak tento zákon neustanovuje inak Žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu podáva cudzinec na úradnom tlačive na policajnom útvare. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(4) Policajný útvar môže tolerovaný pobyt aj opakovane predĺžiť; pritom je povinný skúmať, či dôvody, pre ktoré bol cudzincovi povolený, naďalej trvajú. Na tento účel je oprávnený od cudzinca vyžadovať preukázanie trvania prekážky vycestovania.

(5) Proti rozhodnutiu o dĺžke udeleného povolenia na tolerovaný pobyt a proti rozhodnutiu o dĺžke predĺženia povolenia na tolerovaný pobyt sa nemožno odvolať.

(6) Počas platnosti povolenia na tolerovaný pobyt cudzinec nemôže podnikať podľa osobitného predpisu[9]) a vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu podľa osobitného predpisu;[10]) zákaz vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu sa nevzťahuje na cudzincov podľa odseku 1 písm. b) a f) a odseku 8.

(7) Policajný útvar udelí povolenie na tolerovaný pobyt podľa odseku 1 písm. e) najviac na 90 dní.

(8) Policajný útvar predĺži povolenie na tolerovaný pobyt podľa odseku 1 písm. e) najmenej o 180 dní, a to aj opakovane, ak trvá dôvod, pre ktorý bolo povolenie udelené a prítomnosť cudzinca na území Slovenskej republiky je nevyhnutná na účely trestného konania; policajný útvar však nepredĺži povolenie na tolerovaný pobyt, ak sa preukáže, že žiadateľ neprerušil alebo obnovil z vlastnej vôle kontakty s osobami podozrivými zo spáchania trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi.

(9) Ministerstvo vnútra zabezpečí cudzincovi, ktorému bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt podľa odseku 1 písm. e), primerané ubytovanie, ak si ho nemôže zabezpečiť sám.

(10) Orgán činný v trestnom konaní alebo osoba poverená ministerstvom vnútra informuje cudzinca, ktorému bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt podľa odseku 1 písm. e), o prípadných programoch alebo projektoch, ktorých cieľom je umožniť jeho začlenenie do spoločnosti počas trvania tolerovaného pobytu.

§ 44

(1) Ak zanikne dôvod, pre ktorý bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt, cudzinec je povinný túto skutočnosť oznámiť policajnému útvaru najneskôr do 15 dní odo dňa, keď sa o tejto skutočnosti dozvedel.

(2) Policajný útvar zruší povolenie na tolerovaný pobyt a zároveň určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najviac 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ak zistí, že dôvod, pre ktorý bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt, zanikol; ak ide o cudzinca podľa § 43 ods. 1 písm. f) aj v prípade, ak ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

(3) Povolenie na tolerovaný pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. e) policajný útvar zruší aj

a) ak cudzinec obnovil z vlastnej vôle kontakty s osobami podozrivými zo spáchania trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi,

b) ak je spolupráca cudzinca s orgánmi činnými v trestnom konaní predstieraná,

c) ak cudzinec prestane spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní,

d) z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku.

(4) Povolenie na tolerovaný pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. a), c), d) a f) zaniká, ak cudzinec požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany alebo sa mu na území Slovenskej republiky udelilo povolenie na prechodný pobyt alebo povolenie na trvalý pobyt alebo vycestoval. Povolenie na tolerovaný pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. b) zaniká zánikom poskytovania dočasného útočiska.[1])

ŠTVRTÁ HLAVA
NARODENIE CUDZINCA NA ÚZEMÍ SLOVENSKEJ REPUBLIKY ALEBO INÉHO ŠTÁTU EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO PRIESTORU

§ 45

(1) Ak sa narodí na území Slovenskej republiky alebo iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru cudzinec, ktorého rodič má udelené povolenie na pobyt, môže rodič cudzinca narodeného na území Slovenskej republiky alebo iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru do 90 dní od narodenia dieťaťa požiadať policajný útvar o udelenie povolenia na pobyt rovnakého druhu.

(2) K žiadosti podľa odseku 1 rodič predloží

a) cestovný doklad dieťaťa alebo vlastný cestovný doklad, v ktorom je dieťa zapísané,

b) rodný list dieťaťa,

c) dve fotografie dieťaťa podľa § 25 ods. 2,

d) doklad o zdravotnom poistení a doklad o finančnom zabezpečení pobytu dieťaťa,

e) doklad o zabezpečení ubytovania.

(3) Ak rodič za cudzinca narodeného na území Slovenskej republiky alebo iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru nepožiada o udelenie povolenia na pobyt, zabezpečí jeho vycestovanie v lehote podľa odseku 1.

(4) Do rozhodnutia o žiadosti podľa odseku 1 sa pobyt cudzinca narodeného na území Slovenskej republiky alebo iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru považuje za povolený.

PIATA HLAVA
OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE OBČANA EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO PRIESTORU A JEHO RODINNÉHO PRÍSLUŠNÍKA

§ 45a

(1) Pobyt občana Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorý sa mieni zdržiavať na území Slovenskej republiky dlhšie ako tri mesiace, sa považuje za pobyt na základe prvého povolenia, ak

a) je zamestnaný,

b) podniká,

c) študuje na škole v Slovenskej republike a má finančné prostriedky na zabezpečenie pobytu a zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky,

d) má finančné prostriedky na zabezpečenie pobytu a zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky,

e) je u neho predpoklad, že sa zamestná[10]) alebo

f) je rodinným príslušníkom občana Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorý spĺňa podmienky podľa písmen a) až e).

(2) Občan Európskeho hospodárskeho priestoru môže požiadať o registráciu prvého povolenia. Žiadosť o registráciu prvého povolenia sa podáva na úradnom tlačive osobne na policajnom útvare. K žiadosti o registráciu prvého povolenia je občan Európskeho hospodárskeho priestoru povinný predložiť cestovný doklad a doklad o zabezpečení ubytovania. Ak občan Európskeho hospodárskeho priestoru nepredloží k žiadosti cestovný doklad alebo doklad o zabezpečení ubytovania alebo ak je nežiaducou osobou, policajný útvar žiadosť o registráciu prvého povolenia neprijme.

(3) Policajný útvar vydá v deň podania žiadosti o registráciu prvého povolenia potvrdenie o registrácii prvého povolenia, v ktorom uvedie meno, priezvisko a bydlisko registrovanej osoby a dátum registrácie.

(4) Pobyt občana Európskeho hospodárskeho priestoru na základe prvého povolenia zanikne, ak

a) písomne oznámi skončenie pobytu policajnému útvaru,

b) bol administratívne vyhostený alebo

c) nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky.

(5) Pobyt na základe prvého povolenia má občan Európskeho hospodárskeho priestoru zachovaný aj vtedy, ak

a) dôvodom skončenia jeho pracovnoprávneho vzťahu bola choroba z povolania alebo pracovný úraz alebo ak pre úraz alebo chorobu nemôže dočasne podnikať,

b) je nedobrovoľne nezamestnaný a

   1. bol zamestnaný viac ako jeden rok a zaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie,

   2. skončil mu pracovný pomer dohodnutý na dobu určitú kratšiu ako jeden rok alebo mu skončil pracovný pomer počas prvých 12 mesiacov a zaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie alebo

   3. nastúpil na odborné vzdelávanie,

c) je dobrovoľne nezamestnaný a nastúpil na odborné vzdelávanie, ktoré súvisí s predchádzajúcim zamestnaním.

(6) Na vydanie potvrdenia o registrácii prvého povolenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

§ 45b

(1) Policajný útvar udelí prvé povolenie cudzincovi, ktorý nie je občanom Európskeho hospodárskeho priestoru a ktorý sa mieni zdržiavať na území Slovenskej republiky dlhšie ako tri mesiace, ak

a) je rodinným príslušníkom občana Európskeho hospodárskeho priestoru podľa § 45a ods. 1 (ďalej len „zvýhodnený cudzinec“) a

b) nie je záťažou pre systém zdravotného zabezpečenia a sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky.

(2) Žiadosť o udelenie prvého povolenia zvýhodnený cudzinec podáva osobne na zastupiteľstve alebo osobne na policajnom útvare. K žiadosti o udelenie prvého povolenia je zvýhodnený cudzinec povinný predložiť cestovný doklad; ak cestovný doklad k žiadosti nepredloží, policajný útvar žiadosť o udelenie prvého povolenia neprijme. K žiadosti o udelenie prvého povolenia zvýhodnený cudzinec priloží

a) dve fotografie podľa § 25 ods. 2,

b) doklad potvrdzujúci, že je rodinným príslušníkom občana Európskeho hospodárskeho priestoru s pobytom na území Slovenskej republiky,

c) doklad alebo čestné vyhlásenie s odôvodnením potvrdzujúce, že je závislým príbuzným alebo členom domácnosti; to neplatí, ak ide o rodinných príslušníkov podľa § 2 písm. m) prvého a druhého bodu,

d) čestné vyhlásenie o tom, že nebude záťažou pre systém zdravotného zabezpečenia a sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky.

(3) Orgán, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti o udelenie prvého povolenia potvrdenie o jej prijatí. Policajný útvar rozhodne o žiadosti do 90 dní odo dňa jej doručenia policajnému útvaru.

(4) Policajný útvar žiadosť o udelenie prvého povolenia zvýhodneného cudzinca zamietne, ak

a) nie sú splnené podmienky podľa odseku 1,

b) je dôvodné podozrenie, že počas svojho pobytu ohrozí bezpečnosť štátu alebo závažným spôsobom verejný poriadok, alebo verejné zdravie, alebo

c) je žiadateľ nežiaducou osobou alebo je dôvodné podozrenie, že zvýhodnený cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na pobyt.

(5) Právo na prvé povolenie má zvýhodnený cudzinec zachované aj vtedy, ak je zamestnaný alebo podniká, alebo má finančné prostriedky na zabezpečenie pobytu, aby sa nestal záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky, a zdravotné poistenie a ak

a) jeho pobyt trval najmenej jeden rok pred úmrtím občana Európskeho hospodárskeho priestoru,

b) zaniklo jeho manželstvo,

   1. ktoré trvalo najmenej tri roky a jeho pobyt trval najmenej jeden rok,

   2. z ktorého nezaopatrené dieťa bolo na základe rozhodnutia príslušného orgánu zverené do jeho starostlivosti,

   3. z dôvodov hodných osobitného zreteľa alebo

4. a zvýhodnený cudzinec na základe rozhodnutia príslušného orgánu má právo stretávať sa na území Slovenskej republiky s nezaopatreným dieťaťom po dobu určenú týmto orgánom alebo

c) študuje a občan Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorý je jeho rodičom, zomrel alebo skončil pobyt na území Slovenskej republiky; právo na prvé povolenie je zachované aj pre rodiča študenta, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, pričom toto právo je zachované až do ukončenia štúdia.

(6) Prvé povolenie zvýhodnenému cudzincovi zanikne z dôvodu uvedeného v § 45a ods. 4 alebo ak mu policajný útvar zrušil prvé povolenie.

(7) Policajný útvar zruší prvé povolenie zvýhodnenému cudzincovi, ak

a) zanikne pobyt občana Európskeho hospodárskeho priestoru podľa § 45a ods. 4 písm. a) a b), ktorého je zvýhodnený cudzinec rodinným príslušníkom,

b) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prvého povolenia; to neplatí, ak ide o ohrozenie verejného zdravia, alebo

c) zistí, že uzavrel manželstvo s cieľom získať prvé povolenie.

(8) Ustanovenie odseku 6 neplatí, ak by dôsledky zrušenia prvého povolenia boli neprimerané dôvodu zrušenia prvého povolenia najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život cudzinca.

(9) Ak sa žiadosti o udelenie prvého povolenia vyhovie, rozhodnutie sa nevydáva.

§ 45c

(1) Pobyt občana Európskeho hospodárskeho priestoru sa považuje za pobyt na základe ďalšieho povolenia, ak občan Európskeho hospodárskeho priestoru

a) má najmenej päť rokov nepretržitý pobyt,

b) má najmenej tri roky nepretržitý pobyt, ktorý sa považuje za pobyt na základe prvého povolenia, a počas tohto pobytu bol zamestnaný alebo podnikal najmenej 12 mesiacov a splnil podmienky nároku na starobný dôchodok[17a]) alebo predčasný starobný dôchodok;[17b]) podmienka nepretržitého pobytu sa nevyžaduje, ak ide o občana Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorý je manželom občana Slovenskej republiky alebo ktorý je manželom cudzinca, ktorý stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky v dôsledku uzavretia manželstva s týmto cudzincom,

c) má viac ako dva roky nepretržitý pobyt, ktorý sa považuje za pobyt na základe prvého povolenia, a dôvodom skončenia jeho pracovnoprávneho vzťahu alebo podnikania bola trvalá neschopnosť pracovať alebo podnikať; podmienka nepretržitého pobytu sa nevyžaduje, ak občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru v priebehu pobytu vznikol nárok na invalidný dôchodok v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania alebo ak ide o občana Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorý je manželom občana Slovenskej republiky alebo ktorý je manželom cudzinca, ktorý stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky v dôsledku uzavretia manželstva s týmto cudzincom,

d) je zamestnaný alebo podniká na území iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru a aspoň raz týždenne sa vracia na územie Slovenskej republiky, pričom na území Slovenskej republiky sa predtým nepretržite zdržiaval a súčasne bol zamestnaný najmenej tri roky,

e) je rodinným príslušníkom občana Európskeho hospodárskeho priestoru, s ktorým sa zdržiaval na území Slovenskej republiky a ktorý získal právo trvalého pobytu podľa odseku 1 písm. b) až d), alebo

f) je pozostalým po občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru, s ktorým sa zdržiaval na území Slovenskej republiky a ktorý na území Slovenskej republiky bol zamestnaný alebo podnikal

1. nepretržite najmenej dva roky pred úmrtím,
2. a k úmrtiu tohto občana došlo v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania alebo
3. a stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky v dôsledku uzavretia manželstva s týmto občanom.

(2) Občan Európskeho hospodárskeho priestoru môže požiadať o registráciu ďalšieho povolenia. Žiadosť o registráciu ďalšieho povolenia sa podáva na úradnom tlačive osobne na policajnom útvare. K žiadosti o registráciu ďalšieho povolenia občan Európskeho hospodárskeho priestoru predloží cestovný doklad a priloží doklad potvrdzujúci splnenie podmienok podľa odseku 1 a tri fotografie podľa § 25 ods. 2. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(3) Ak sa žiadosti o registráciu ďalšieho povolenia vyhovie, žiadateľovi sa vydá iba doklad o pobyte podľa § 46 ods. 5.

(4) Pobyt na základe ďalšieho povolenia občana Európskeho hospodárskeho priestoru zanikne z dôvodu uvedeného v § 45a ods. 4 alebo ak sa na území Slovenskej republiky nezdržiava dva po sebe nasledujúce roky.

§ 45d

(1) Policajný útvar udelí zvýhodnenému cudzincovi ďalšie povolenie, ak jeho predchádzajúci nepretržitý pobyt trvá najmenej päť rokov alebo ak sa zdržiava na území Slovenskej republiky ako rodinný príslušník občana Európskeho hospodárskeho priestoru podľa § 45c ods. 1 písm. b) až f).

(2) Zvýhodnený cudzinec môže požiadať o ďalšie povolenie najneskôr 60 dní pred skončením platnosti prvého povolenia predložením úradného tlačiva. K žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia predloží cestovný doklad, priloží doklad potvrdzujúci dobu pobytu podľa odseku 1 a tri fotografie podľa § 25 ods. 2. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(3) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia do 90 dní od podania žiadosti.

(4) Ak sa žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia vyhovie, rozhodnutie sa nevydáva.

(5) Ďalšie povolenie zvýhodneného cudzinca zanikne z dôvodu uvedeného v § 45c ods. 4.

§ 45e

Do doby nepretržitého pobytu podľa § 45c a 45d sa započítava čas zdržiavania sa občana Európskeho hospodárskeho priestoru alebo zvýhodneného cudzinca v zahraničí v trvaní 6 mesiacov v roku alebo 12 po sebe nasledujúcich mesiacov zo závažných dôvodov a výkon vojenskej služby.

ŠTVRTÁ ČASŤ
DOKLADY PRE CUDZINCOV

§ 46
Doklad o pobyte

(1) Policajný útvar vystaví cudzincovi doklad o pobyte do 30 dní od rozhodnutia o udelení povolenia na pobyt alebo od hlásenia pobytu podľa § 49 ods. 2 písm. b), alebo od podania žiadosti. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) Cudzincovi, ktorému bolo udelené povolenie na prechodný pobyt, vystaví policajný útvar doklad o pobyte najviac na päť rokov. Platnosť dokladu o pobyte sa však musí skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu cudzinca. V doklade o pobyte cudzinca, ktorému bolo udelené povolenie na prechodný pobyt podľa § 22 ods. 2, uvedie policajný útvar názov „výskumný pracovník“.

(3) Cudzincovi, ktorému bolo udelené prvé povolenie na pobyt, vystaví policajný útvar doklad o pobyte s platnosťou najviac na päť rokov. Platnosť dokladu o pobyte sa však musí skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu cudzinca. Ak ide o ďalšie povolenie, vystaví policajný útvar doklad o pobyte s platnosťou na desať rokov. V doklade o pobyte cudzinca podľa § 38 ods. 1 písm. b) a c) uvedie policajný útvar názov „osoba s dlhodobým pobytom - ES“.

(4) Cudzincovi, ktorému bol udelený azyl, vystaví policajný útvar doklad o pobyte, v ktorom uvedie názov „azylant“; doba platnosti dokladu o pobyte je najviac päť rokov. Po uplynutí platnosti dokladu o pobyte alebo v prípade udelenia azylu na dobu neurčitú policajný útvar vystaví azylantovi nový doklad o pobyte s dobou platnosti najviac päť rokov. Cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, vystaví policajný útvar doklad o pobyte, v ktorom uvedie názov „doplnková ochrana“; doba platnosti dokladu o pobyte je najviac jeden rok. Po uplynutí platnosti dokladu o pobyte alebo v prípade predĺženia doplnkovej ochrany policajný útvar vystaví cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, nový doklad o pobyte s dobou platnosti najviac jeden rok.

(5) Občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru vystaví policajný útvar na požiadanie po predložení úradného tlačiva doklad o pobyte s platnosťou najviac na päť rokov, ak sa zaregistroval na policajnom útvare. Ak ide o ďalšie povolenie, vystaví policajný útvar doklad o pobyte s platnosťou na desať rokov.

(6) Zvýhodnenému cudzincovi, ktorému bolo udelené povolenie na pobyt, vystaví policajný útvar doklad o pobyte, v ktorom policajný útvar uvedie názov „rodinný príslušník občana Európskeho hospodárskeho priestoru“, s platnosťou podľa odseku 5.

(7) Cudzincovi, ktorý má právny nárok na pobyt na základe medzinárodnej zmluvy,[8a]) vystaví policajný útvar na žiadosť predložením úradného tlačiva doklad o pobyte s platnosťou najviac na päť rokov.

(8) Doklad o pobyte obsahuje meno, priezvisko, rodné číslo, adresu pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky, miesto a dátum vydania dokladu o pobyte, dátum skončenia platnosti dokladu o pobyte, druh pobytu, zobrazenie podoby tváre a strojovo čitateľné údaje, ktoré sú číselným vyjadrením vybraných údajov v strojovo čitateľnej zóne. Doklad o pobyte môže obsahovať dátum a miesto narodenia, štátnu príslušnosť, pohlavie a zobrazenie podpisu jeho držiteľa. Doklad o pobyte neobsahuje podpis, ak cudzinec nie je spôsobilý sa podpísať.

(9) Cudzinec, ktorý má udelené ďalšie povolenie, a cudzinec podľa odsekov 3 a 6 požiada o vystavenie nového dokladu najneskôr 60 dní pred skončením platnosti dokladu o pobyte.

(10) Ak bol cudzincovi vydaný matričný doklad Slovenskej republiky, policajný útvar uvedie v doklade o pobyte meno a priezvisko v tvare uvedenom v tomto matričnom doklade, inak sa meno a priezvisko a ostatné mená a priezviská cudzinca uvedú podľa tvaru uvedeného latinkou v cestovnom doklade.

(11) Ak zanikne cudzincovi alebo občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru povolenie na pobyt, vykoná policajný útvar opatrenia na zabránenie zneužitia dokladu o pobyte, a ak je to možné, doklad znehodnotí.

§ 47
Cudzinecký pas

(1) Cudzinecký pas je doklad oprávňujúci cudzinca na vycestovanie. Ak ide o cudzinca podľa odseku 2 písm. d), je cudzinecký pas tiež dokladom oprávňujúcim cudzinca na vycestovanie zo Slovenskej republiky a na návrat do Slovenskej republiky.

(2) Cudzinecký pas vydá policajný útvar cudzincovi, ktorý nemá vlastný cestovný doklad a ktorý nemožno zabezpečiť ani prostredníctvom zastupiteľského úradu štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a

a) ktorému bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt,

b) o ktorom sa rozhodlo, že bude administratívne vyhostený, alebo ktorému bol uložený trest vyhostenia,

c) ktorý sa narodil na území Slovenskej republiky alebo

d) ktorému sa poskytla doplnková ochrana.

(3) Platnosť cudzineckého pasu policajný útvar určí na nevyhnutný čas, najdlhšie na jeden rok. Platnosť cudzineckého pasu môže policajný útvar opakovane predĺžiť.

(4) Územnú platnosť cudzineckého pasu určí policajný útvar podľa účelu, na ktorý ho vydal.

(5) Policajný útvar vydaný cudzinecký pas odníme, ak pominuli dôvody na jeho vydanie.

(6) Na konanie o vydaní alebo odňatí cudzineckého pasu sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 48
Cestovný doklad cudzinca

Cestovný doklad cudzinca, ktorý sa vydáva osobe bez štátnej príslušnosti, ktorej bolo udelené povolenie na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, a osobe, ktorej bol udelený azyl na území Slovenskej republiky, upravuje osobitný predpis.[18])

PIATA ČASŤ
POVINNOSTI CUDZINCOV A INÝCH FYZICKÝCH OSÔB A PRÁVNICKÝCH OSÔB, KONTROLA POBYTU A EVIDENCIA CUDZINCOV

PRVÁ HLAVA
POVINNOSTI CUDZINCOV

§ 49

(1) Cudzinec je povinný

a) oznámiť písomne policajnému útvaru, že sa bude viac ako 180 dní nepretržite zdržiavať mimo územia Slovenskej republiky, ak má udelené povolenie na pobyt,

b) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

c) preukázať na požiadanie policajta totožnosť a oprávnenosť pobytu predložením cestovného dokladu, dokladu o pobyte alebo identifikačného preukazu vydaného ministerstvom zahraničných vecí osobám požívajúcim diplomatické výsady a imunity podľa medzinárodného práva,

d) predložiť pri kontrole pobytu doklad o zdravotnom poistení,

e) preukázať pri kontrole pobytu finančné zabezpečenie pobytu,

f) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena a priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade do troch pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu,

g) chrániť doklady vydané podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

h) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladov vydaných podľa tohto zákona policajnému útvaru do troch pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

i) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

j) vycestovať z územia Slovenskej republiky po prerušení štúdia, zanechaní štúdia, vylúčení zo štúdia alebo skončení štúdia, ak ide o cudzinca, ktorému bolo udelené povolenie na prechodný pobyt na účel štúdia podľa § 21,

k) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

l) vyplniť úradné tlačivo o hlásení pobytu, v ktorom uvedie meno a priezvisko, dátum a miesto narodenia, štátnu príslušnosť, účel pobytu, číslo cestovného dokladu, číslo víza a mená a priezviská spolucestujúcich detí.

m) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte,

n) oznámiť do troch pracovných dní policajnému útvaru, že účel, na ktorý bol pobyt povolený, zanikol,

o) podrobiť sa na požiadanie policajného útvaru alebo zastupiteľského úradu snímaniu biometrických údajov na účely konania podľa tohto zákona,

p) vycestovať najneskôr posledný deň oprávneného pobytu do štátu Európskeho hospodárskeho priestoru, v ktorom má povolený pobyt,

q) vycestovať najneskôr posledný deň povoleného pobytu, ak nepožiadal o obnovenie povolenia na prechodný pobyt alebo o ďalšie povolenie, ak potrebuje vízum,

r) požiadať do troch pracovných dní o vystavenie nového dokladu o pobyte, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti alebo ak nastanú okolnosti podľa písmena h).

(2) Cudzinec je povinný do troch pracovných dní a občan Európskeho hospodárskeho priestoru alebo zvýhodnený cudzinec do desiatich pracovných dní od vstupu hlásiť policajnému útvaru

a) začiatok, miesto a predpokladanú dĺžku pobytu, ak mu bolo udelené schengenské vízum alebo národné vízum alebo pri vstupe nepodlieha vízovej povinnosti, ak túto povinnosť nemá ubytovateľ [§ 50 písm. c)]; policajný útvar na požiadanie cudzinca vydá potvrdenie o jeho pobyte,

b) začiatok pobytu, ak mu bolo udelené povolenie na pobyt.

(3) Cudzinec s povolením na pobyt je povinný hlásiť policajnému útvaru zmenu miesta prechodného pobytu alebo trvalého pobytu v lehote do troch pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala.

(4) Ustanovenie odseku 1 písm. a), c), e) a n) sa nevzťahuje na občana Európskeho hospodárskeho priestoru. Ustanovenie odseku 1 písm. c) sa nevzťahuje na zvýhodneného cudzinca.

(5) Cudzinec, ktorý o sebe vyhlási, že je maloletý bez sprievodu, je povinný podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu na určenie jeho veku; to neplatí, ak je celkom zjavné, že ide o maloletého cudzinca. Ak sa cudzinec odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu, považuje sa na konanie podľa tohto zákona za plnoletú osobu.

DRUHÁ HLAVA
POVINNOSTI INÝCH FYZICKÝCH OSÔB A PRÁVNICKÝCH OSÔB

§ 50
Povinnosti ubytovateľa

Ubytovateľ je povinný

a) overiť totožnosť cudzinca,

b) viesť domovú knihu a zapísať do nej meno a priezvisko, dátum narodenia, štátnu príslušnosť, číslo cestovného dokladu, číslo víza, začiatok a skončenie ubytovania,

c) zabezpečiť vyplnenie úradného tlačiva o hlásení pobytu cudzinca a doručiť ho policajnému útvaru do piatich dní od ubytovania cudzinca,

d) oznámiť bezodkladne v prípade úmrtia ubytovaného cudzinca túto skutočnosť policajnému útvaru,

e) zabezpečiť, aby zápisy v domovej knihe boli čitateľné a vedené v časovom slede,

f) uschovať domovú knihu päť rokov od vykonania posledného zápisu,

g) odovzdať domovú knihu policajnému útvaru do piatich dní od skončenia prevádzky ubytovacieho zariadenia,

h) predložiť domovú knihu na kontrolu policajnému útvaru,

i) umožniť príslušníkovi Slovenskej informačnej služby nahliadnuť do domovej knihy na účely plnenia jeho úloh podľa osobitného predpisu,[18a])

j) umožniť policajnému útvaru vstup do všetkých priestorov ubytovacieho zariadenia na účel kontroly plnenia povinností ustanovených týmto zákonom,

k) nakladať s osobnými údajmi zapísanými v domovej knihe len spôsobom určeným osobitným predpisom.[19])

§ 51
Povinnosti dopravcu

(1) Dopravca, ktorý vykonáva prepravu osôb vzdušnou alebo vodnou cestou na územie Slovenskej republiky, nesmie dopraviť na hraničný priechod cudzinca, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa vyžaduje. Vízum môže byť nahradené povolením na pobyt podľa osobitného predpisu.[19aa]) Táto povinnosť sa vzťahuje aj na dopravcu, ktorý prepravuje osoby na pravidelných medzinárodných autobusových linkách, okrem prihraničnej dopravy.

(2) Dopravca, ktorý dopraví cudzinca na hraničný priechod, je povinný ho najneskôr do 24 hodín od jeho príchodu alebo v lehote určenej po dohode s policajným útvarom na hraničnom priechode dopraviť späť do štátu, z ktorého bol prepravený, alebo do štátu, ktorý mu vydal cestovný doklad, s ktorým pricestoval, alebo do akéhokoľvek iného štátu, kde je zabezpečené jeho prijatie, v prípadoch, ak

a) bol cudzincovi odopretý vstup na územie Slovenskej republiky,

b) cudzinec vykonal tranzit cez územie Slovenskej republiky a orgány iného štátu mu odopreli vstup na svoje územie a vrátili ho na územie Slovenskej republiky alebo

c) iný dopravca, ktorý mal cudzinca prepraviť do iného štátu, odmietol vykonať jeho prepravu.

(3) Ak dopravca nemôže splniť povinnosť uvedenú v odseku 2, je povinný bezodkladne zabezpečiť náhradnú prepravu cudzinca a niesť jej náklady, alebo ak bezprostredná náhradná preprava nie je možná, prevziať zodpovednosť za náklady na pobyt a návrat cudzinca.

(4) Letecký dopravca je povinný na žiadosť policajného útvaru na hraničnom priechode poskytnúť údaje o cestujúcich, ktorých prepravuje na územie Slovenskej republiky cez vonkajšiu štátnu hranicu.[19a]) Tieto údaje je letecký dopravca povinný zaslať v elektronickej podobe najneskôr do doby ukončenia registrácie cestujúcich pred odletom. V prípade poruchy elektronického spojenia je povinný zaslať tieto údaje iným vhodným spôsobom.

(5) Údaje podľa odseku 4 obsahujú:

a) číslo a druh cestovného dokladu,

b) štátnu príslušnosť,

c) celé meno a celé priezvisko,

d) dátum narodenia,

e) hraničný priechod, cez ktorý sa uskutoční vstup,

f) číslo letu,

g) čas odletu a čas príletu lietadla,

h) celkový počet cestujúcich,

i) počiatočné letisko nastúpenia.

(6) Letecký dopravca je povinný informovať cestujúceho o poskytnutí údajov podľa odseku 4. Poskytnuté údaje musí do 24 hodín po prílete zničiť.

(7) Za cudzinca podľa odsekov 1 až 3 sa nepovažuje občan Európskeho hospodárskeho priestoru.

§ 51a
Povinnosti prevádzkovateľa letiska

Prevádzkovateľ letiska[19b]) je povinný

a) oznámiť policajnému útvaru vykonávajúcemu hraničnú kontrolu prílet lietadla z tretej krajiny a odlet lietadla do tretej krajiny; ak ide o letisko, na ktorom nie je zriadený policajný útvar najneskôr 24 hodín pred príletom alebo odletom, pričom ak sa prevádzkovateľ letiska dozvie o odlete alebo prílete neskôr ako 24 hodín pred odletom alebo príletom, je povinný to oznámiť policajnému útvaru bezodkladne,

b) neumožniť posádke a cestujúcim nástup do lietadla odlietajúceho do tretej krajiny bez vykonania hraničnej kontroly posádky a cestujúcich policajným útvarom,

c) prijať také opatrenia, aby posádka a cestujúci po prílete lietadla z tretej krajiny neopustili letisko mimo priestorov hraničnej kontroly.

§ 52
Povinnosti Zboru väzenskej a justičnej stráže

Ústav na výkon väzby, ústav na výkon trestu odňatia slobody, ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých a nemocnica pre obvinených a odsúdených sú povinné bezodkladne informovať policajný útvar príslušný podľa sídla ústavu alebo nemocnice o vzatí cudzinca do väzby a jeho prepustení z väzby a o nástupe a skončení výkonu trestu odňatia slobody cudzinca.

§ 53
Povinnosti niektorých právnických osôb a fyzických osôb

(1) Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny je povinné do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru udelenie povolenia na zamestnanie cudzincovi alebo jeho odňatie.

(2) Živnostenský úrad je povinný do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru vydanie živnostenského oprávnenia, pozastavenie živnostenského oprávnenia, zánik živnostenského oprávnenia alebo zrušenie živnostenského oprávnenia cudzincovi.

(3) Škola v Slovenskej republike je povinná do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru začatie štúdia, prerušenie štúdia, zanechanie štúdia, vylúčenie zo štúdia alebo skončenie štúdia cudzinca.

(4) Zamestnávateľ je povinný do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru skončenie pracovného pomeru s cudzincom.

(5) Kto nájde alebo inak získa cestovný doklad cudzinca alebo povolenie na pobyt, je povinný ho bezodkladne odovzdať najbližšiemu policajnému útvaru.

(6) Osoba pozývajúca cudzinca na územie Slovenskej republiky je povinná uhradiť majetkovú ujmu, ktorá vznikne štátu nedodržaním záväzku uvedeného v overenom pozvaní.

(7) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa nevzťahujú na občana Európskeho hospodárskeho priestoru.

TRETIA HLAVA
KONTROLA POBYTU

§ 54

(1) Policajný útvar je oprávnený vykonávať kontrolu

a) oprávnenosti pobytu, plnenia podmienok pobytu a dodržiavania povinností cudzinca podľa tohto zákona,

b) dodržiavania povinností inými fyzickými osobami a právnickými osobami v súvislosti s pobytom podľa tohto zákona.

(2) Pri výkone kontroly podľa odseku 1 je policajt oprávnený

a) vstupovať na miesta určené na podnikanie, zamestnanie alebo štúdium a do priestorov ubytovacích zariadení; to neplatí, ak je nedotknuteľnosť miesta zaručená osobitným predpisom,[20])

b) požadovať preukázanie totožnosti a vyžadovať vysvetlenie ku skutočnostiam, ktoré sú predmetom kontroly.

(3) Ak policajný útvar pri kontrole pobytu zistí, že cudzinec sa preukázal falošným alebo pozmeneným dokladom, je oprávnený taký doklad zadržať. Zadržať môže aj doklad, ktorý nebol vydaný na meno kontrolovaného cudzinca a ktorým sa cudzinec preukazuje ako vlastným, alebo ak bol orgánom štátu, ktorý ho vydal, vyhlásený za neplatný alebo odcudzený.

(4) Ak existuje opodstatnená obava, že občan Európskeho hospodárskeho priestoru nespĺňa podmienky uvedené v § 45a ods. 1 a 5, môže policajný útvar overiť ich splnenie.

ŠTVRTÁ HLAVA
EVIDENCIA CUDZINCOV

§ 55

(1) Policajný útvar pri výkone štátnej správy podľa tohto zákona vedie v informačných systémoch evidencie obsahujúce údaje o

a) vstupe, pobyte a vycestovaní cudzincov,

b) žiadateľoch o víza, o udelených alebo neudelených vízach,

c) žiadateľoch o povolenie na pobyt, o cudzincoch s povolením na pobyt a o zamietnutých žiadostiach o povolenie na pobyt,

d) žiadateľoch o vydanie cudzineckého pasu a cestovného dokladu cudzinca a o predĺžení platnosti týchto dokladov,

e) cudzincoch, pre ktorých bolo policajným útvarom overené pozvanie, a o osobách, ktoré cudzincov pozývajú,

f) nežiaducich osobách,

g) stratených, odcudzených cestovných dokladoch a cestovných dokladoch, ktoré boli orgánom štátu, ktorý ich vydal, vyhlásené za neplatné alebo odcudzené.

(2) Policajný útvar uchováva údaje o cestujúcich zaslané leteckým dopravcom podľa § 51 ods. 4 v dočasnom súbore. Policajný útvar je povinný tieto údaje do 24 hodín od ich prijatia po vstupe cestujúcich zničiť; to neplatí, ak sú tieto údaje potrebné na plnenie úloh podľa osobitného predpisu.[5])

(3) Policajný útvar je oprávnený viesť ďalšie evidencie a prevádzkovať ďalšie informačné systémy, ak je to nevyhnutné na plnenie úloh podľa tohto zákona.

(4) Evidencie v informačných systémoch vedené podľa tohto zákona obsahujú údaje o cudzincoch a o ďalších osobách získané v konaní podľa tohto zákona.

(5) Ústredné evidencie vedie ministerstvo vnútra.

(6) Ministerstvo zahraničných vecí vedie evidencie v informačných systémoch obsahujúce údaje o žiadateľoch o víza a o udelených alebo neudelených vízach s prepojením na evidencie ministerstva vnútra.

ŠIESTA ČASŤ
ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE, ZAISTENIE, POLICAJNÝ PREVOZ A LETECKÝ TRANZIT

PRVÁ HLAVA
ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE

§ 56
Všeobecné ustanovenia

(1) Administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o skončení pobytu cudzinca s určením lehoty na jeho vycestovanie do krajiny pôvodu, krajiny tranzitu[23b]) alebo ktorejkoľvek tretej krajiny, ktorá ho prijme, a času zákazu vstupu, ak tento zákon neustanovuje inak. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení sa uvedie aj krajina, do ktorej je cudzinec vyhostený. Hromadné vyhostenie cudzincov na základe jedného rozhodnutia je neprípustné.

(2) Policajný útvar poskytne na žiadosť cudzinca písomný preklad dôvodu administratívneho vyhostenia, doby zákazu vstupu a poučenia o možnosti odvolania v jazyku, ktorému rozumie.

(3) Ak cudzinec, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení, požiada o medzinárodnú ochranu, policajný útvar konanie o administratívnom vyhostení preruší do skončenia konania o medzinárodnej ochrane. Ak sa cudzincovi poskytne medzinárodná ochrana, policajný útvar konanie o administratívnom vyhostení zastaví.

§ 57
Dôvody administratívneho vyhostenia

(1) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť cudzinca a určiť zákaz vstupu

a) na päť rokov, ak

1. ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu,
2. bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia,[2])
3. poruší predpisy o omamných látkach a psychotropných látkach,[21])
4. pri kontrole podľa tohto zákona predložil falošný alebo pozmenený doklad alebo doklad inej osoby,
5. vykonáva inú činnosť, než na akú mu bolo udelené povolenie na prechodný pobyt alebo vízum, alebo
6. uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na pobyt,

b) do piatich rokov, najmenej však na jeden rok, ak

1. vstúpi na územie Slovenskej republiky bez oprávnenia alebo sa zdržiava na území Slovenskej republiky bez oprávnenia,
2. odmieta hodnoverným spôsobom preukázať svoju totožnosť,
3. zdržiava sa na území Slovenskej republiky na základe medzinárodnej zmluvy alebo rozhodnutia vlády Slovenskej republiky a koná v rozpore s touto medzinárodnou zmluvou alebo s rozhodnutím vlády Slovenskej republiky,
4. uvedie v konaní podľa tohto zákona nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,
5. zistí, že účel, na ktorý bolo cudzincovi udelené povolenie na prechodný pobyt, zanikol a že cudzinec túto skutočnosť neoznámil policajnému útvaru,
6. marí výkon rozhodnutia štátneho orgánu alebo
7. iným spôsobom závažne poruší alebo opakovane porušuje všeobecne záväzné právne predpisy.

(2) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť cudzinca a určiť zákaz vstupu najviac do 10 rokov, ak cudzinec vážne ohrozuje bezpečnosť štátu. Ak je viacero dôvodov na administratívne vyhostenie podľa odseku 1, policajný útvar určí čas zákazu vstupu podľa najprísnejšieho ustanovenia.

(3) Cudzinec, ktorému bolo vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení, je povinný vycestovať v lehote určenej v rozhodnutí. Policajný útvar určí lehotu na vycestovanie najmenej 7 a najviac 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia; túto lehotu možno primerane predĺžiť s ohľadom na predchádzajúcu dĺžku pobytu, súkromné a rodinné pomery alebo zdravotný stav cudzinca. Občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru a zvýhodnenému cudzincovi určí policajný útvar lehotu na vycestovanie najmenej 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

(4) Policajný útvar neurčí v rozhodnutí o administratívnom vyhostení lehotu na vycestovanie alebo určí lehotu kratšiu ako sedem dní, ak

a) možno predpokladať, že cudzinec ujde alebo bude iným spôsobom mariť alebo sťažovať výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, najmä ak nemožno jeho totožnosť zistiť,

b) cudzinec v konaní podľa tohto zákona uvedie nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby, alebo

c) cudzinec ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných.

(5) Zaistený cudzinec, ktorý bol prepustený zo zariadenia, je povinný vycestovať do 30 dní od jeho prepustenia, ak nie je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky z iného dôvodu.

(6) Po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia o vyhostení alebo rozhodnutia o zákaze vstupu policajný útvar zaznamená údaje o cudzincovi, čase zákazu vstupu a o dôvodoch rozhodnutia do evidencie nežiaducich osôb, o cudzincovi, ktorý nie je občanom Európskeho hospodárskeho priestoru, môže tiež vyhotoviť záznam v Schengenskom informačnom systéme.[21aa]) Cudzinca, o ktorom bol vyhotovený záznam v Schengenskom informačnom systéme, policajný útvar informuje o dôsledkoch takého opatrenia. Ministerstvo vnútra vyradí cudzinca z evidencie nežiaducich osôb po udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky, po udelení povolenia na trvalý pobyt podľa § 40, po uplynutí času zákazu vstupu, po zrušení zákazu vstupu, po uplynutí trestu vyhostenia, po odpustení trestu vyhostenia na základe udelenia milosti prezidentom Slovenskej republiky, po dovŕšení 80 rokov veku alebo po jeho úmrtí, alebo vyhlásení za mŕtveho.

(7) Policajný útvar môže skrátiť čas zákazu vstupu podľa odseku 1 alebo administratívne nevyhostiť cudzinca, ktorý je zraniteľnou osobou alebo ktorý má udelené povolenie na pobyt, ak by dôsledky postupu podľa odseku 1 boli neprimerané vzhľadom na súkromný a rodinný život cudzinca, dĺžku jeho pobytu, zdravotný stav, vek cudzinca a väzby s krajinou pôvodu.

(8) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť občana Európskeho hospodárskeho priestoru alebo zvýhodneného cudzinca, ak ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie; to neplatí, ak dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, po troch mesiacoch od vstupu občana Európskeho hospodárskeho priestoru alebo zvýhodneného cudzinca.

(9) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť občana Európskeho hospodárskeho priestoru, zvýhodneného cudzinca alebo cudzinca, ktorý má ďalšie povolenie, alebo cudzinca, ktorému bolo predĺžené povolenie na tolerovaný pobyt podľa § 43 ods. 8, len zo závažných dôvodov ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku. Cudzinca, ktorému bolo predĺžené povolenie na tolerovaný pobyt podľa § 43 ods. 8, možno vyhostiť aj z dôvodov podľa § 44 ods. 3 písm. a) až c).

(10) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť občana Európskeho hospodárskeho priestoru bez určenia času zákazu pobytu, ak nespĺňa podmienky podľa § 45a ods. 1 písm. d), a zvýhodneného cudzinca, ak nespĺňa podmienky podľa § 45b ods. 1 písm. b); to neplatí, ak ide o ďalšie povolenie.

(11) Policajný útvar nemôže administratívne vyhostiť

a) občana Európskeho hospodárskeho priestoru, ak sa oprávnene zdržiaval najmenej desať rokov na území Slovenskej republiky; to neplatí, ak predstavuje hrozbu pre bezpečnosť štátu,

b) dieťa mladšie ako 18 rokov; to neplatí, ak je vyhostenie tohto dieťaťa v jeho záujme,[21a])

c) cudzinca, u ktorého dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, po udelení povolenia na pobyt,

d) cudzinca, ktorému bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt podľa § 43 ods. 7.

(12) Ak policajný útvar administratívne vyhostí cudzinca s dlhodobým pobytom, ktorý má na území Slovenskej republiky povolený pobyt, je povinný informovať štát Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorý mu dlhodobý pobyt udelil. Ak ide o administratívne vyhostenie cudzinca s dlhodobým pobytom z obzvlášť závažného dôvodu mimo územia Európskeho hospodárskeho

priestoru, je policajný útvar povinný svoje rozhodnutie konzultovať so štátom, ktorý mu udelil dlhodobý pobyt.

(13) Ustanovenie odseku 7 platí primerane aj na občana Európskeho hospodárskeho priestoru a zvýhodneného cudzinca.

(14) Ak cudzinec pri hraničnej kontrole podľa osobitného predpisu[1a]) predloží falošný alebo pozmenený doklad alebo doklad inej osoby, policajný útvar na hraničnom priechode mu môže uložiť zákaz vstupu na päť rokov; to neplatí, ak ide o občana Európskeho hospodárskeho priestoru alebo zvýhodneného cudzinca. Na konanie o zákaze vstupu sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 58
Prekážky administratívneho vyhostenia

(1) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bol ohrozený jeho život z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie, alebo v ktorom by mu hrozilo mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie, alebo trest. Rovnako nemožno cudzinca administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom mu bol uložený trest smrti alebo je predpoklad, že v prebiehajúcom trestnom konaní mu takýto trest môže byť uložený.

(2) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bola ohrozená jeho sloboda z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie; to neplatí, ak cudzinec svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo ak bol odsúdený za obzvlášť závažný trestný čin[21]) a predstavuje nebezpečenstvo pre Slovenskú republiku.

(3) Osobu bez štátnej príslušnosti, ktorá má povolený trvalý pobyt, možno administratívne vyhostiť iba v prípade, ak svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok a nevzťahujú sa na ňu prekážky administratívneho vyhostenia podľa odsekov 1 a 2.

§ 59
Výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení

(1) Policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak

a) cudzinec nevycestoval v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení,

b) možno predpokladať, že cudzinec ujde alebo bude iným spôsobom mariť alebo sťažovať výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, najmä ak nemožno jeho totožnosť zistiť,

c) má byť cudzinec podľa medzinárodnej zmluvy vrátený na územie zmluvného štátu alebo

d) cudzinec nemôže vycestovať, pretože nemá platný cestovný doklad alebo prostriedky na vycestovanie.

(2) Cudzinca, ktorý je administratívne vyhostený do susedného štátu, dopraví policajný útvar na hraničný priechod.

(3) Ak policajný útvar vykonáva administratívne vyhostenie alebo trest vyhostenia leteckou cestou alebo cez územie tretieho štátu na základe medzinárodnej zmluvy, môže cudzinca dopraviť až na územie štátu, v ktorom je zabezpečené jeho prijatie. Na vyhostenie leteckou cestou sa vzťahuje osobitný predpis.[22])

(4) Policajný útvar rozhodnutie o administratívnom vyhostení nevykoná, ak

a) nie je možné cudzincovi, ktorý nemá vlastný cestovný doklad, tento zabezpečiť ani prostredníctvom zastupiteľského úradu štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, uplynula lehota zaistenia a nie je možné zabezpečiť vycestovanie cudzinca ani na cudzinecký pas,

b) cudzinec pred výkonom rozhodnutia o administratívnom vyhostení požiadal o dobrovoľný návrat; to neplatí, ak sa dobrovoľný návrat neuskutoční do 90 dní alebo do skončenia predĺženého obdobia podľa § 43 ods. 2.

(5) Policajný útvar odloží výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak

a) sa rozhoduje o obnovení povolenia na prechodný pobyt alebo o ďalšom povolení; ak policajný útvar žiadosť zamietne alebo konanie zastaví, rozhodnutie o administratívnom vyhostení sa vykoná,

b) nastali prekážky vyhostenia; rozhodnutie o administratívnom vyhostení sa vykoná po odpadnutí týchto prekážok,

c) policajný útvar predĺžil lehotu na vycestovanie podľa § 57 ods. 3.

(6) Policajný útvar poskytne cudzincovi písomné potvrdenie o odložení výkonu rozhodnutia, v ktorom uvedie dôvod a čas, na ktorý sa výkon rozhodnutia odkladá. Do času uvedeného v potvrdení sa nezapočítava čas zákazu vstupu.

(7) Rozhodnutie o administratívnom vyhostení stráca platnosť rozhodnutím o udelení azylu alebo o poskytnutí doplnkovej ochrany alebo udelením povolenia na trvalý pobyt, prechodný pobyt alebo tolerovaný pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. b) a f).

(8) Ministerstvo vnútra kontroluje výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení a výkon trestu vyhostenia, pritom spolupracuje s mimovládnymi organizáciami.

§ 59a
Výkon rozhodnutia vydávajúceho štátu o vyhostení

(1) Policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o vyhostení vydaného niektorým štátom Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len „vydávajúci štát“), ak

a) bol cudzinec v tomto štáte odsúdený na trest odňatia slobody najmenej na jeden rok,

b) existuje dôvodné podozrenie, že cudzinec v tomto štáte spáchal alebo sa pokúsil spáchať zločin, alebo

c) cudzinec porušil predpisy tohto štátu upravujúce vstup a pobyt cudzincov.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na občana Európskeho hospodárskeho priestoru a zvýhodneného cudzinca.

(3) Pred výkonom rozhodnutia podľa odseku 1 je policajný útvar povinný požiadať o vyjadrenie vydávajúci štát a štát Európskeho hospodárskeho priestoru, v ktorom má cudzinec povolený pobyt.

(4) Pred výkonom rozhodnutia podľa odseku 1 policajný útvar preskúma, či je výkon rozhodnutia podľa odseku 1 v súlade s medzinárodnými zmluvami a týmto zákonom.

(5) Policajný útvar výkon rozhodnutia o vyhostení podľa odseku 1 oznámi vydávajúcemu štátu.

(6) Ak policajný útvar vykoná rozhodnutie o vyhostení vydávajúceho štátu, ministerstvo vnútra požiada vydávajúci štát o uhradenie vzniknutých nákladov.

(7) Na výkon rozhodnutia o vyhostení podľa odseku 1 sa vzťahuje § 59 ods. 2 až 4.

(8) Ak iný štát Európskeho hospodárskeho priestoru vykonáva rozhodnutie o vyhostení, policajný útvar na žiadosť takéhoto štátu poskytne informácie a dokumenty o cudzincovi, ktorému bolo vydané rozhodnutie. Ak iný štát Európskeho hospodárskeho priestoru začne vykonávať rozhodnutie o vyhostení, takéto rozhodnutie nemožno zmeniť alebo zrušiť.

(9) Ak rozhodnutie o vyhostení vykoná iný štát Európskeho hospodárskeho priestoru, ministerstvo vnútra uhradí tomuto štátu vzniknuté náklady.

§ 60
Úhrada nákladov spojených s administratívnym vyhostením

(1) Náklady spojené s administratívnym vyhostením tvoria náklady na ubytovanie, stravovanie a dopravu cudzinca, náklady spojené so zaistením cudzinca a všetky ostatné nevyhnutné peňažné náklady na cudzinca.

(2) Náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradí cudzinec z

a) vlastných peňažných prostriedkov alebo

b) peňažnej sumy zloženej na zastupiteľskom úrade.

(3) Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odseku 2, uhradí ich

a) ten, kto cudzinca neoprávnene zamestnal,

b) ten, kto cudzincovi neoprávnené zamestnanie sprostredkoval,

c) ten, kto sa k tomu zaviazal v overenom pozvaní, alebo

d) dopravca, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 51.

(4) Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odseku 2 alebo 3, hradí ich štát prostredníctvom ministerstva vnútra.

§ 61

(1) Cudzincovi, ktorý bol administratívne vyhostený, môže ministerstvo vnútra zrušiť zákaz vstupu, ak preukáže, že vycestoval v lehote, ktorú určil policajný útvar v rozhodnutí, alebo ak vycestoval v rámci dobrovoľných návratov.

(2) Cudzincovi, ktorý bol administratívne vyhostený alebo mu bol určený zákaz vstupu, môže ministerstvo vnútra povoliť vstup, ak

a) účelom pobytu sú humanitné dôvody, najmä úmrtie alebo návšteva vážne chorej osoby, ktorá je cudzincovi blízkou osobou,[23]) alebo

b) je jeho pobyt v záujme Slovenskej republiky a vec nemožno vybaviť v zahraničí.

(3) Občan Európskeho hospodárskeho priestoru a zvýhodnený cudzinec môže požiadať o zrušenie rozhodnutia o administratívnom vyhostení na základe dôkazov potvrdzujúcich, že došlo k podstatnej zmene okolností, pre ktoré bol administratívne vyhostený a bol mu určený čas zákazu vstupu. Ministerstvo vnútra rozhodne o jeho žiadosti do 180 dní od jej doručenia.

(4) Na rozhodovanie o povolení vstupu podľa odsekov 1 až 3 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

DRUHÁ HLAVA
ZAISTENIE

§ 62

(1) Policajt je oprávnený zaistiť cudzinca na účel

a) výkonu jeho administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia,

b) výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu[23a]) alebo

c) jeho vrátenia podľa osobitného predpisu,[23b]) ak neoprávnene vstúpil na územie Slovenskej republiky alebo sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky.

(2) Podanie vyhlásenia podľa osobitného zákona[1]) alebo požiadanie cudzinca o dobrovoľný návrat nie je dôvodom na prepustenie zaisteného cudzinca. Konanie podľa osobitného zákona[1]) nie je zaistením cudzinca dotknuté.

(3) Cudzinec môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac však na šesť mesiacov. Policajný útvar môže rozhodnúť o predĺžení lehoty zaistenia najviac o 12 mesiacov, ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon jeho administratívneho vyhostenia sa tento výkon predĺži z dôvodu, že cudzinec dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety; to neplatí, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu.

(4) Policajný útvar bezodkladne vydá cudzincovi rozhodnutie o zaistení a umiestni cudzinca v zariadení. Ak totožnosť zaisteného cudzinca nemožno bezodkladne zistiť, policajný útvar k rozhodnutiu o jeho zaistení pripojí také dôkazy, aby táto osoba nemohla byť zamenená s inou osobou.

(5) Zaistený cudzinec, o ktorého odovzdaní orgánom susedného štátu bolo začaté konanie podľa osobitnej zmluvy,[23b]) môže byť umiestnený na policajnom útvare po dobu najviac sedem dní od zaistenia.

(6) Zaistený cudzinec môže podať proti rozhodnutiu o zaistení a proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty zaistenia opravný prostriedok na súd do 15 dní od doručenia rozhodnutia o zaistení alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia; o opravnom prostriedku rozhodne súd bezodkladne. Podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok.

(7) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na maloletého cudzinca, ktorý nemá zákonného zástupcu. Iné zraniteľné osoby možno zaistiť len v nevyhnutnom prípade a na čo najkratší čas.

§ 63

Policajný útvar je povinný

a) zabezpečiť poučenie cudzinca bezprostredne po jeho zaistení v jazyku, ktorému rozumie, o dôvodoch zaistenia, o možnosti oznámiť jeho zaistenie zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom, a o možnosti preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zaistení,

b) ak cudzinec požiada o oznámenie svojho zaistenia zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom, bezodkladne vyrozumieť tento zastupiteľský úrad; ak zastupiteľský úrad tohto štátu nemá sídlo na území Slovenskej republiky, policajný útvar o zaistení cudzinca vyrozumie ministerstvo zahraničných vecí,

c) umožniť bezodkladne zaistenému cudzincovi vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb[23]) a jeho právneho zástupcu,

d) vykonať bezodkladne potrebné opatrenia a úkony na výkon vyhostenia alebo na zistenie totožnosti cudzinca,

e) skúmať po celý čas zaistenia cudzinca, či trvá účel zaistenia,

f) prepustiť bez zbytočného odkladu zaisteného cudzinca,

1. ak zanikol účel zaistenia,
2. na základe rozhodnutia súdu alebo
3. ak uplynula lehota zaistenia,

g) umožniť počas zaistenia cudzinca vstup do zariadenia pracovníkom Medzinárodnej organizácie pre migráciu a mimovládnych organizácií so súhlasom riaditeľa zariadenia,

h) poučiť cudzinca o možnosti požiadať o dobrovoľný návrat prostredníctvom Medzinárodnej organizácie pre migráciu, o možnosti kontaktovať mimovládne organizácie, a ak cudzinec požiadal alebo chce požiadať o udelenie azylu, aj o možnosti kontaktovať Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

§ 63a
Stravovanie zaisteného cudzinca

(1) Stravovanie zaisteného cudzinca sa zabezpečuje podľa miestnych podmienok a v príslušnom čase v súlade so zásadami správnej výživy a s prihliadnutím na vek, zdravotný stav a náboženské vyznanie takéhoto cudzinca; prvýkrát sa strava takémuto cudzincovi poskytuje, ak zaistenie prekročí šesť hodín. Ak zaistenie netrvalo dlhšie ako šesť hodín, stravovanie sa nezabezpečuje okrem prípadu, ak treba prihliadať na zdravotný stav a vek takéhoto cudzinca alebo inú vážnu okolnosť, ktorá je policajtovi známa.

(2) Ak zaistený cudzinec odmietne poskytnutie stravy, policajt o tom spíše úradný záznam, v ktorom uvedie aj dôvod odmietnutia stravy, o čom zaisteného cudzinca bezprostredne poučí v jazyku, ktorému rozumie, a v prítomnosti iného policajta predloží úradný záznam na podpis cudzincovi, ktorý poskytnutie stravy odmietol. Ak takýto cudzinec odmietne aj podpísanie úradného záznamu o odmietnutí stravy, túto skutočnosť zaznamenajú policajti v úradnom zázname a predložia ho svojmu nadriadenému.

(3) Výdavky na stravovanie uhrádza cudzinec, ktorému bola strava poskytnutá; ak mu to jeho aktuálne pomery nedovoľujú, výdavky na stravovanie znáša štát. Ak bol cudzinec zaistený pre potreby výkonu jeho administratívneho vyhostenia, pri úhrade výdavkov na stravovanie sa postupuje podľa § 60.

(4) Hornú hranicu výdavkov na stravovanie vrátane použitého materiálu, ktoré znáša štát, a ďalšie podrobnosti o stravovaní vrátane spôsobu zabezpečovania stravovania ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo vnútra.

§ 64
Zariadenie

(1) Zariadenie musí zodpovedať účelu, na ktorý bolo zriadené, musí byť hygienicky nezávadné a vybavené tak, aby zabraňovalo ohrozeniu života alebo poškodeniu zdravia.

(2) Zariadenie tvoria ubytovacie miestnosti vrátane sociálnej, kultúrnej a návštevnej miestnosti a ďalší priestor, v ktorom sa cudzinci môžu v určenom čase voľne pohybovať okrem cudzincov umiestnených v priestoroch zariadenia s oddeleným režimom zaistenia podľa § 65.

(3) Ubytovacia miestnosť je vybavená elektrickým osvetlením, stolom, stoličkami, posteľami a skrinkami na uloženie osobných vecí v počte zodpovedajúcom počtu ubytovaných cudzincov.

(4) V zariadení sú vyčlenené priestory s oddeleným režimom zaistenia.

(5) Zariadenie prevádzkuje policajný útvar. Riaditeľ zariadenia vydá vnútorný poriadok, v ktorom upraví podrobnosti o právach a povinnostiach cudzinca umiestneného v zariadení.

§ 65
Oddelený režim zaistenia

(1) Policajný útvar umiestni zaisteného cudzinca v priestore zariadenia s oddeleným režimom zaistenia,

a) ak je dôvodná obava, že ohrozí účel zaistenia,

b) ak je agresívny alebo vyžaduje zvýšený dohľad z iného dôvodu, alebo v záujme ochrany zdravia alebo práv a slobôd iných cudzincov,

c) ak porušuje vnútorný poriadok zariadenia,

d) počas trvania karantény z dôvodu infekčnej choroby alebo iného zdravotného dôvodu.

(2) Priestor s oddeleným režimom zaistenia tvorí ubytovacia miestnosť, ktorá je uzamykateľná len z vonkajšej strany a je vybavená aj oddeleným sanitárnym zariadením a signalizačným zariadením.

(3) Súčasťou priestoru zariadenia s oddeleným režimom zaistenia je aj vyhradené miesto určené na vychádzky.

§ 66
Prehliadka zaisteného cudzinca

(1) Policajt je oprávnený pred umiestnením zaisteného cudzinca do zariadenia vykonať jeho osobnú prehliadku a prehliadku jeho osobných vecí s cieľom zistiť, či nemá pri sebe predmety, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť osôb a majetku, veci, ktoré by sa mohli použiť pri úteku, a návykové látky alebo veci, ktoré by svojím množstvom alebo povahou mohli narušiť vnútorný poriadok zariadenia alebo poškodiť zdravie.

(2) Zaistený cudzinec je povinný podrobiť sa prehliadke. Osobnú prehliadku zaisteného cudzinca vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(3) Policajt je oprávnený odobrať do úschovy cestovný doklad, predmety a veci uvedené v odseku 1 a návykové látky nájdené pri prehliadke zaisteného cudzinca alebo pri prehliadke jeho osobných vecí.

§ 67
Umiestňovanie cudzincov

(1) Pri umiestňovaní cudzinca v zariadení policajný útvar prihliada na jeho vek, zdravotný stav, príbuzenské a rodinné vzťahy a náboženské, etnické alebo národnostné osobitosti.

(2) Policajný útvar prevádzkujúci zariadenie ihneď po umiestnení cudzinca v zariadení zabezpečí poučenie v jazyku, ktorému rozumie, o tom, kde sa nachádza, a o jeho povinnostiach a právach súvisiacich s jeho zaistením a vnútorným poriadkom zariadenia; počas zaistenia poučenie opakuje v pravidelných intervaloch.

(3) Osobitne sa umiestňujú muži, ženy a cudzinci mladší ako 18 rokov od cudzincov starších. Výnimku možno povoliť cudzincom v príbuzenskom vzťahu.

(4) Rodina sa umiestni v zariadení spolu. Ak policajný útvar rozhodne o rozdelení rodiny, musí vždy prihliadať na to, aby dôsledky tohto rozdelenia boli primerané jeho dôvodom.

§ 68
Starostlivosť o zdravie

(1) Cudzinec je povinný podrobiť sa lekárskej prehliadke v rozsahu určenom lekárom vrátane potrebného diagnostického a laboratórneho vyšetrenia, očkovaniu a preventívnym opatreniam určeným orgánom na ochranu zdravia;[25]) osobitná pozornosť sa venuje zraniteľným osobám.

(2) Ak zdravotný stav cudzinca vyžaduje zdravotnú starostlivosť, ktorú nie je možné zabezpečiť v zariadení, zabezpečí mu policajný útvar túto starostlivosť v zdravotníckom zariadení mimo zariadenia.

(3) Ak si cudzinec spôsobí ujmu na zdraví úmyselne, je povinný uhradiť náklady na liečenie a skutočne vynaložené náklady na dozor a dopravu do zdravotníckeho zariadenia.

§ 69
Povinnosti cudzinca umiestneného v zariadení

Cudzinec je povinný dodržiavať vnútorný poriadok zariadenia, plniť príkazy a pokyny policajta.

Práva cudzinca umiestneného v zariadení

§ 70

(1) Cudzinec má právo na nepretržitý osemhodinový čas na spánok a na denné vychádzky vo vymedzenom priestore v trvaní najmenej hodinu.

(2) Cudzinec mladší ako 15 rokov má právo na prístup k vzdelaniu, ak doba zaistenia je dlhšia ako tri mesiace.

§ 71

(1) Cudzinec môže na vlastné náklady odosielať písomné oznámenia.

(2) Na účel uplatnenia svojich práv môže cudzinec podávať štátnym orgánom Slovenskej republiky žiadosti a sťažnosti, ktoré policajný útvar ihneď odošle.

(3) Cudzinec si môže objednať na vlastné náklady knihy, dennú tlač a časopisy vrátane zahraničných, ak sú distribuované v Slovenskej republike.

§ 72

(1) Cudzinec má právo na prijatie návštevy, najviac dvoch osôb, raz za tri týždne v trvaní 30 minút. V odôvodnených prípadoch môže riaditeľ zariadenia povoliť výnimku.

(2) Osoby, ktoré cudzincovi poskytujú právnu ochranu, má cudzinec právo prijímať bez obmedzenia.

§ 73

(1) Cudzinec môže raz za dva týždne prijať zásielku s vecami osobnej potreby do hmotnosti päť kilogramov. Obmedzenie sa nevzťahuje na zásielku s oblečením.

(2) Policajný útvar skontroluje obsah zásielky. Predmety, látky a veci uvedené v § 66 ods. 1 neodovzdá cudzincovi a odošle ich späť odosielateľovi na jeho náklady.

(3) Cudzinec môže prijímať peňažné prostriedky bez obmedzenia. Policajný útvar zabezpečí ich uloženie.

§ 74
Skončenie zaistenia

Po skončení pobytu v zariadení policajný útvar vydá cudzincovi peňažné prostriedky prevzaté do úschovy okrem peňažných prostriedkov použitých podľa § 60 ods. 2 písm. a) a cestovný doklad, predmety, veci a návykové látky odobraté do úschovy okrem tých, ktorých držanie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

TRETIA HLAVA
POLICAJNÝ PREVOZ A POLICAJNÝ SPRIEVOD

§ 75

(1) Policajný prevoz vykonáva policajný útvar na základe medzinárodnej zmluvy, ak zmluvná strana požiada o prevoz cudzinca cez územie Slovenskej republiky na štátnu hranicu susedného štátu.

(2) Policajný útvar vykoná potrebné opatrenia na ochranu života a zdravia prevážaného cudzinca a v prípade potreby mu zabezpečí poskytnutie nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti.

(3) Policajt je oprávnený prevážanému cudzincovi obmedziť osobnú slobodu počas policajného prevozu.

(4) Prevážaný cudzinec je povinný podrobiť sa prehliadke, ktorú vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(5) Policajný útvar poskytuje prevážanému cudzincovi stravu spravidla každých šesť hodín od prevzatia cudzinca na policajný prevoz.

(6) Náklady spojené s policajným prevozom znáša ten, kto o policajný prevoz požiadal.

(7) Policajný sprievod vykonáva policajný útvar na základe žiadosti dopravcu, ktorý vykonáva prepravu osôb vzdušnou cestou, ak má dopravca závažné dôvody domnievať sa, že cudzinec, ktorého má prepraviť podľa § 51 ods. 2, môže ohroziť bezpečnosť lietadla, osôb alebo majetku v lietadle alebo ohroziť poriadok a disciplínu na palube lietadla.

(8) O počte policajtov policajného sprievodu potrebných na zabezpečenie sprievodu rozhoduje policajný útvar na základe vyhodnotenia rizík spojených so sprievodom.

(9) Policajný útvar zabezpečí policajný sprievod spravidla do 24 hodín od podania žiadosti dopravcom, najneskôr však do uplynutia lehoty určenej podľa § 51 ods. 2.

(10) Dopravca je povinný uhradiť všetky náklady spojené s vykonaním policajného sprievodu vrátane náhrady výdavkov a cestovných náhrad, ktoré patria policajtom vykonávajúcim policajný sprievod.[25aa])

ŠTVRTÁ HLAVA
LETECKÝ TRANZIT

§ 75a

(1) Ministerstvo vnútra

a) prijíma písomnú žiadosť iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru o vykonanie leteckého tranzitu (ďalej len „žiadosť o letecký tranzit“) a rozhoduje o nej,

b) podáva písomnú žiadosť inému štátu Európskeho hospodárskeho priestoru o vykonanie leteckého tranzitu, ak nie je možné použiť priamy let z územia Slovenskej republiky do krajiny určenia alebo ak takýto let nemôže zo závažných dôvodov vykonať,

c) bezodkladne prijíma naspäť cudzinca, ak

1. povolenie na letecký tranzit bolo zamietnuté alebo zrušené,
2. cudzinec počas leteckého tranzitu opustil bez povolenia tranzitný priestor verejného letiska alebo
3. letecký tranzit nie je možný z iných dôvodov,

d) uhrádza náklady za poskytnutú stravu a neodkladnú zdravotnú starostlivosť poskytnutú cudzincovi podľa písmena c) iným štátom Európskeho hospodárskeho priestoru, ak sú tieto náklady skutočné a vyčísliteľné, a náklady spojené s jeho návratom,

e) vyžiada náklady spojené s návratom cudzinca podľa § 75c ods. 3,

f) určuje kontaktné miesta pre tranzitné letiská.

(2) Písomnú žiadosť o letecký tranzit doručí žiadajúci štát Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len „žiadajúci štát“) najneskôr dva dni pred leteckým tranzitom; túto lehotu možno odpustiť v obzvlášť naliehavých a odôvodnených prípadoch. Vzor žiadosti o vykonanie leteckého tranzitu je uvedený v prílohe č. 1.

§ 75b

(1) Ministerstvo vnútra rozhodne o žiadosti o letecký tranzit v lehote do dvoch dní od jej prijatia a bezodkladne informuje žiadajúci štát; lehota na rozhodnutie môže byť v odôvodnených prípadoch predĺžená najviac o 48 hodín.

(2) Ak ministerstvo vnútra neoznámi svoje rozhodnutie v lehote podľa odseku 1, môže žiadajúci štát začať vykonávať letecký tranzit; začatie vykonávania leteckého tranzitu oznámi ministerstvu vnútra.

(3) Letecký tranzit sa vykoná do 24 hodín od rozhodnutia podľa odseku 1 alebo oznámenia podľa odseku 2.

(4) Písomnú žiadosť o letecký tranzit môže ministerstvo vnútra zamietnuť, ak

a) môže žiadajúci štát uskutočniť priamy let do krajiny určenia s výnimkou opodstatnených dôvodov,

b) je cudzinec obvinený podľa osobitného zákona[25a]) alebo je hľadaný, pretože sa vyhýba výkonu právoplatne uloženého trestu,[25b])

c) nie je možné uskutočniť letecký tranzit cez ďalšie štáty alebo nie je možné uskutočniť prijatie krajinou určenia,

d) si opatrenie na prepravu cudzinca vyžaduje zmenu verejného letiska,

e) v daný moment nie je z opodstatnených dôvodov možná požadovaná pomoc alebo

f) by cudzinec mohol ohroziť verejný poriadok, bezpečnosť štátu, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy.

(5) Ministerstvo vnútra môže zrušiť rozhodnutie o leteckom tranzite, ktoré už bolo vydané, ak sa následne zistia skutočnosti podľa odseku 4.

(6) Ministerstvo vnútra bezodkladne informuje žiadajúci štát o rozhodnutí

a) o zrušení leteckého tranzitu a o dôvode jeho zrušenia,

b) o zamietnutí leteckého tranzitu podľa odseku 4, o dôvode jeho zamietnutia a v prípade zamietnutia podľa odseku 4 písm. e) aj o termíne najbližšieho možného leteckého tranzitu.

(7) Ministerstvo vnútra bezodkladne odovzdá späť cudzinca, ak

a) povolenie na letecký tranzit bolo zamietnuté alebo zrušené,

b) cudzinec počas leteckého tranzitu opustil bez povolenia tranzitný priestor verejného letiska alebo

c) letecký tranzit nie je možný z iných dôvodov.

§ 75c

(1) Ak ministerstvo vnútra na základe žiadosti podľa § 75a ods. 1 písm. a) povolí letecký tranzit, policajný útvar poskytne potrebnú pomoc, najmä sprevádza cudzinca v priestoroch tranzitného verejného letiska, zabezpečuje cudzincovi neodkladnú zdravotnú starostlivosť, zabezpečuje stravu cudzincovi a v prípade potreby aj jeho sprievodu.

(2) Ministerstvo vnútra vyžiada od žiadajúceho štátu uhradenie nákladov za poskytnutú stravu a neodkladnú zdravotnú starostlivosť, ak sú tieto náklady skutočné a vyčísliteľné.

(3) Policajný útvar poskytne súčinnosť aj pri návrate cudzina podľa § 75b ods. 7.

(4) Ministerstvo vnútra informuje žiadajúci štát o závažných skutočnostiach, ku ktorým došlo počas leteckého tranzitu, a o nákladoch spojených s poskytnutím pomoci.

§ 75d

(1) Ak sa uskutočňuje letecký tranzit cudzinca so sprievodom, je sprievod povinný dodržiavať právne predpisy Slovenskej republiky, preukázať na požiadanie svoju totožnosť, povolenie na letecký tranzit alebo oznámenie podľa § 75b ods. 2.

(2) Sprievod cudzinca musí byť v civilnom oblečení a nesmie nosiť zbrane.

SIEDMA ČASŤ
PRIESTUPKY A INÉ SPRÁVNE DELIKTY

§ 76
Priestupky

(1) Priestupku sa dopustí ten, kto

a) neoprávnene vstúpi na územie Slovenskej republiky, neoprávnene sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo neoprávnene vycestoval z územia Slovenskej republiky,

b) zneužije cudzí cestovný doklad s úmyslom prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky,

c) vykoná alebo si dá vykonať neoprávnené zmeny v dokladoch oprávňujúcich na vstup alebo v povolení na pobyt,

d) nedodrží podmienky tranzitu,

e) poruší povinnosť ustanovenú v § 23 ods. 4, § 43 ods. 6, § 44 ods. 1, § 45 ods. 3, § 45d ods. 2, § 46 ods. 9, § 49 ods. 1 až 3 alebo § 69.

(2) Za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu až do 1 659 eur.

(3) Pokuty za priestupky podľa tohto zákona môžu v blokovom konaní ukladať a vyberať policajné útvary až do 165 eur.

(4) Priestupky podľa odseku 1 prejednávajú policajné útvary. Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

(5) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje osobitný predpis,[26]) ak nie je v tomto zákone ustanovené inak.

§ 77
Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku pobytu cudzincov sa dopustí

a) dopravca, ktorý porušil povinnosť ustanovenú v § 51 ods. 1 alebo 2,

b) ubytovateľ, ktorý porušil povinnosť podľa § 50,

c) škola, ktorá si nesplnila povinnosť podľa § 53 ods. 3,

d) letecký dopravca, ktorý údaje podľa § 51 ods. 4 neposkytne alebo ich poskytne neúplné alebo nesprávne,

e) zamestnávateľ, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 53 ods. 4,

f) právnická osoba, ktorá neumožnila bezodkladne vstup policajtovi na výkon jeho oprávnení podľa § 54,

g) prevádzkovateľ letiska, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 51a.

(2) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. a) uloží policajný útvar pokutu od 3 000 eur do 5 000 eur za každého dopraveného cudzinca.

(3) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. b), c), e) a f) uloží policajný útvar pokutu do 3 319 eur.

(4) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. d) alebo g) uloží policajný útvar pokutu od 3 000 eur do 5 000 eur za každý vykonaný let.

(5) Pokutu podľa odseku 1 možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa policajný útvar o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť, dĺžku trvania a následky protiprávneho konania a na prípadné opakované porušenie povinnosti alebo na to, či bolo porušených viac povinností.

(6) Pokutu vyberá policajný útvar. Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

(7) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jej uložení.

ÔSMA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 78
Vzťah k správnemu poriadku

(1) Ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise[26a]) ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

(2) V odôvodnení rozhodnutia policajného útvaru o zamietnutí žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt podľa § 26 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že cudzinec pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu alebo podľa § 26 ods. 2 písm. i), zamietnutí žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt podľa § 39 ods. 2 písm. c), ak je dôvodné podozrenie, že cudzinec ohrozí bezpečnosť štátu a rozhodnutí o administratívnom vyhostení podľa § 57 ods. 1 písm. a) prvého bodu, ak cudzinec ohrozuje bezpečnosť štátu a podľa § 57 ods. 2, ak cudzinec vážne ohrozuje bezpečnosť štátu sa uvedie iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky.

§ 79
Bezúhonnosť

(1) Bezúhonnosť cudzinec preukazuje výpisom z registra trestov podľa osobitného predpisu[27]) a výpisom z registra trestov štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, alebo aj štátu, v ktorom mal cudzinec v posledných troch rokoch bydlisko; ak sa taký výpis v tomto štáte nevydáva, možno ho nahradiť rovnocennou listinou vydanou príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom krajiny pôvodu alebo ho možno nahradiť čestným vyhlásením, ktoré vykoná cudzinec pred príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom, prípadne notárom krajiny pôvodu alebo posledného bydliska

(2) Pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na pobyt je policajný útvar oprávnený vyžadovať odpis z registra trestov.

§ 80

(1) Vo veciach pobytu podľa tohto zákona koná policajný útvar podľa miesta pobytu alebo predpokladaného pobytu, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Ak ide o cudzinca, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania cez štátnu hranicu zo susedného štátu, koná policajný útvar podľa miesta výkonu zamestnania a ak ide o cudzinca, ktorý pravidelne dochádza cez štátnu hranicu zo susedného štátu do školy, koná policajný útvar podľa sídla školy.

(2) Ministerstvo vnútra určí kontaktné miesta na prijímanie a odovzdávanie informácií podľa § 26 ods. 5, § 29 ods. 3, § 38 ods. 3 a § 57 ods. 12.

(3) Žiadosti a doklady potrebné v konaní podľa tohto zákona vydané v cudzom jazyku je cudzinec povinný predložiť v overenom preklade[28]) do štátneho jazyka[29]) v origináli alebo osvedčenej kópii.

(4) Za úkony podľa tohto zákona sa vyberajú správne poplatky podľa osobitného predpisu.[30])

(5) Doklady, ktoré sú potrebné v konaní podľa tohto zákona a ktoré vydali orgány cudzích štátov, musia byť opatrené doložkou vyššieho overenia, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.[30a])

(6) Za maloleté dieťa mladšie ako 18 rokov koná vo veciach pobytu zákonný zástupca; maloleté dieťa staršie ako 15 rokov môže podať žiadosť o obnovenie pobytu a žiadosť o vydanie dokladu aj samostatne na účely štúdia alebo vykonávania osobitnej činnosti.

(7) Za maloleté dieťa, ktoré nemá zákonného zástupcu, koná vo veciach pobytu ustanovený opatrovník.[16])

(8) Úradné tlačivá používané podľa tohto zákona vydáva ministerstvo vnútra.

(9) Ak existuje dôvodná obava z ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku občanom Európskeho hospodárskeho priestoru alebo zvýhodneným cudzincom, ktorý hlási svoj pobyt, žiada o vydanie potvrdenia o registrácii alebo o udelenie povolenia na pobyt, môže policajný útvar požiadať orgány iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru o poskytnutie informácie týkajúcej sa predchádzajúcich policajných záznamov o tomto občanovi alebo zvýhodnenom cudzincovi. Informácie o občanovi Európskeho hospodárskeho priestoru si môže policajný útvar vyžiadať do troch mesiacov od jeho vstupu na územie Slovenskej republiky alebo od ohlásenia pobytu na policajnom útvare.

(10) Policajný útvar môže pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na pobyt vyžiadať od orgánov iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru informácie o predchádzajúcom pobyte cudzinca. Na požiadanie orgánov iného štátu Európskeho hospodárskeho priestoru poskytne informácie o pobyte cudzinca na území Slovenskej republiky.

(11) Policajný útvar si na posúdenie žiadostí o udelenie povolenia na prechodný pobyt a udelenie prvého povolenia vyžiada vyjadrenie Slovenskej informačnej služby, ktorá svoje vyjadrenie zašle policajnému útvaru do desiatich dní od doručenia žiadosti; ministerstvo vnútra na ten účel umožní Slovenskej informačnej službe vstup do evidencií podľa § 55 ods. 1. Slovenská informačná služba je oprávnená na účely podania vyjadrenia spracúvať osobné údaje podľa § 55 ods. 1.

§ 80a

Policajný útvar oznámi nájdenie a bezodkladne odovzdá maloletého cudzinca na území Slovenskej republiky úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, v ktorého územnom obvode sa maloletý cudzinec našiel.

§ 80b

(1) Doklad potvrdzujúci, že cudzinec netrpí chorobou ohrozujúcou verejné zdravie, vydáva lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore infektológia.

(2) Podrobnosti o vydávaní dokladu podľa odseku 1 ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

§ 80c

(1) Na účely tohto zákona je policajný útvar a zastupiteľský úrad v konaní o vízach oprávnený spracovávať tieto osobné a ďalšie údaje:

a) meno, priezvisko, rodné priezvisko, predchádzajúce priezviská, dátum narodenia, pohlavie, miesto a štát narodenia, štátnu príslušnosť, rodinný stav, údaje o cestovnom doklade, biometrické údaje,

b) povolanie, meno a priezvisko otca, meno, priezvisko a rodné priezvisko matky, meno, priezvisko, rodné priezvisko manžela/manželky, dátum a miesto narodenia manžela/manželky, meno, priezvisko, dátum narodenia dieťaťa, predchádzajúce pobyty v Slovenskej republike,

c) predchádzajúcu štátnu príslušnosť, údaje o trvalom bydlisku, údaje o zamestnávateľovi, cieľovú krajinu, druh víza, požadovaný počet vstupov, dobu pobytu, údaje o udelených vízach Slovenskej republiky, účel cesty, dátum príchodu, dátum odchodu, druh dopravného

prostriedku, miesto prvého vstupu, údaje o kontaktnej osobe v Slovenskej republike, spôsob finančného zabezpečenia v Slovenskej republike,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, číslo cestovného dokladu a príbuzenský vzťah občana Slovenskej republiky, od ktorého je cudzinec závislý alebo ktorý ho pozval.

(2) Na účely tohto zákona je policajný útvar a zastupiteľský úrad v konaní o pobyte oprávnený spracovávať osobné a ďalšie údaje podľa odseku 1 písm. a) a b) a

a) titul, národnosť, účel pobytu, najvyššie dosiahnuté vzdelanie, údaje o zamestnaní pred príchodom a po príchode do Slovenskej republiky, miesto a štát trvalého bydliska, adresu posledného bydliska, bydlisko v Slovenskej republike, meno ubytovateľa,

b) predchádzajúce priezviská manžela/manželky, štát narodenia manžela/manželky, štátnu príslušnosť manžela/manželky, trvalé bydlisko manžela/manželky, bydlisko v Slovenskej republike manžela/ manželky,

c) dátum narodenia otca/matky, štátnu príslušnosť otca/matky, miesto narodenia dieťaťa, štátnu príslušnosť dieťaťa, trvalé bydlisko dieťaťa, bydlisko dieťaťa v Slovenskej republike, mená a priezviská súrodencov, dátum a miesto narodenia súrodencov, štátnu príslušnosť súrodencov, trvalé bydlisko súrodencov.

(3) Na účely tohto zákona je policajný útvar v konaní o pobyte občana Európskeho hospodárskeho priestoru oprávnený spracovávať osobné a ďalšie údaje podľa odseku 1 písm. a) a údaje o najvyššom dosiahnutom vzdelaní, adrese trvalého bydliska v cudzine, bydlisku v Slovenskej republike a údaje o ubytovateľovi.

(4) Na účely tohto zákona je policajný útvar v konaní o administratívnom vyhostení a zaistení oprávnený spracovávať osobné a ďalšie údaje podľa odseku 1 písm. a) a údaje o adrese trvalého bydliska.

§ 81
Prechodné ustanovenia

(1) Konania začaté pred 1. aprílom 2002 sa dokončia podľa tohto zákona.

(2) Víza udelené pred 1. aprílom 2002 sa považujú za víza udelené podľa tohto zákona okrem víz udelených podľa odseku 3.

(3) Víza udelené v súvislosti s dlhodobým pobytom a trvalým pobytom strácajú platnosť 31. marca 2003, ak sa ich platnosť neskončila skôr.

(4) Povolenie na trvalý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za prvé povolenie na trvalý pobyt podľa tohto zákona.

(5) Povolenie na dlhodobý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za povolenie na prechodný pobyt podľa tohto zákona.

(6) Kde sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch používa termín „dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky“, rozumie sa tým prechodný pobyt podľa tohto zákona.

(7) „Preukaz - povolenie na pobyt pre cudzinca“ vydaný podľa doterajších predpisov sa považuje za doklad o povolení na pobyt podľa tohto zákona s platnosťou v ňom vyznačenou; platnosť sa však skončí najneskôr 30. júna 2004.

(8) Čas platnosti rozhodnutia o zákaze pobytu na území Slovenskej republiky a rozhodnutia o nepovolení vstupu na územie Slovenskej republiky uloženého podľa doterajších predpisov nie je dotknutý.

§ 81a
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným ku dňu nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii

Prechodný pobyt občana únie udelený pred účinnosťou tohto ustanovenia sa považuje odo dňa jeho účinnosti za trvalý pobyt podľa § 45a; policajný útvar vystaví takejto osobe doklad o trvalom pobyte podľa § 46 ods. 5.

§ 81b
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným k 15. decembru 2005

(1) Policajný útvar na požiadanie cudzinca, ktorému bolo udelené ďalšie povolenie podľa doterajších predpisov a ktorý najmenej päť rokov bol zamestnaný alebo podnikal, alebo ak ide o jeho rodinného príslušníka, vystaví nový doklad o pobyte s názvom „osoba s dlhodobým pobytom - ES“; to neplatí, ak ide o rodinného príslušníka občana Slovenskej republiky.

(2) Trvalý pobyt občana Európskeho hospodárskeho priestoru a zvýhodneného cudzinca sa považuje za pobyt na základe ďalšieho povolenia.

(3) Konania o pobyte začaté pred 15. decembrom 2005 sa dokončia podľa tohto zákona; podľa zákona účinného pred 15. decembrom 2005 sa dokončia iba v prípade, ak je to pre žiadateľa priaznivejšie.

(4) Konania o správnych deliktoch začaté pred 15. decembrom 2005 sa dokončia podľa doterajších predpisov.

§ 81c
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným k 1. januáru 2007

Povolenie na prechodný pobyt na účel činnosti podľa osobitných programov udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za povolenie na prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti.

§ 82
Zrušovacie ustanovenia

Zrušujú sa:

1. zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z. o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky v znení čl. IV zákona č. 70/1997 Z. z. a zákona č. 69/2000 Z. z.,
2. vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 226/1996 Z. z., ktorou sa ustanovuje suma, ktorú je cudzinec povinný preukázať pri vstupe na územie Slovenskej republiky.

§ 82a

Týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie uvedené v prílohe č. 2.

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. apríla 2002.

Zákon č. 408/2002 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 313/2001 Z. z. o verejnej službe v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 25. júla 2002.

Zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. januára 2003.

Zákon č. 606/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. januára 2004 okrem čl. I bodov 6, 8, 30, 42, 43, 46, § 57 ods. 8 v bode 50 a bodu 62, ktoré nadobudli účinnosť dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii.

Zákon č. 69/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. mája 2005.

Zákon č. 474/2005 Z. z. o Slovákoch žijúcich v zahraničí a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. januára 2006.

Zákon č. 558/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 15. decembra 2005.

Zákon č. 693/2006 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. januára 2007 okrem čl. I 8., 9. a 14. bodu, ktoré nadobudli účinnosť dňom určeným rozhodnutím Rady prijatým na základe čl. 3 ods. 2 Aktu o podmienkach pristúpenia pripojeného k Zmluve o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii.

Zákon č. 342/2007 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so vstupom Slovenskej republiky do Schengenského priestoru nadobudol účinnosť dňom určeným rozhodnutím Rady o uplatňovaní ustanovení schengenského acquis týkajúcich sa Schengenského informačného systému v Slovenskej republike prijatého na základe čl. 3 ods. 2 Aktu o podmienkach pristúpenia pripojeného k Zmluve o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii okrem čl. II 6. a 7. bodu, čl. IV 1. až 7. bodu a 9. bodu a čl. V, ktoré nadobudli účinnosť dňom určeným rozhodnutím Rady o zrušení kontrol na vnútorných hraniciach Slovenskej republiky prijatým na základe čl. 3 ods. 2 Aktu o podmienkach pristúpenia pripojeného k Zmluve o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii a čl. II 1. až 5. bodu, čl. III a čl. VI, ktoré nadobudli účinnosť dňom vyhlásenia.

Zákon č. 643/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. januára 2008.

Zákon č. 233/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 172/2005 Z. z. o organizácii štátnej podpory výskumu a vývoja a o doplnení zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. júla 2008 okrem čl. I bodu 20. a bodu 28. § 18 ods. 2 písm. f), ktoré nadobudli účinnosť 1. júla 2009.

Zákon č. 445/2008 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v súvislosti so zavedením meny euro v Slovenskej republike nadobudol účinnosť 1. januára 2009.

Zákon č. 451/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. decembra 2008.

Zákon č.594/2009 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 15. januára 2010 okrem čl. I bodov 6 až 8 a 101 a čl. III, ktoré nadobudli účinnosť 5. apríla 2010.

Pavol Paška v. r.

Príloha č. 1
k zákonu č. 48/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov

VZOR

Žiadosť o letecký tranzit cudzinca

Žiadosť o letecký tranzit cudzinca

(Žiadajúca jednotka) Orgán:	Miesto/dátum: Tel./Fax/e-mail:
Adresa:	Meno úradníka:
	Podpis

(Dožiadaná jednotka) Orgán:
Adresa:

Všeobecné informácie o štátnom príslušníkovi tretej krajiny, ktorého sa dožiadanie týka

Dožiadanie č.	Priezvisko	Meno	m/ž	Dátum narodenia	Miesto narodenia	Štátne občianstvo	Cestovný doklad č./typ/platnosť	Číslo víza vydaného treťou krajinou (ak sa vyžaduje)
1								
2								

Údaje o lete

Číslo letu	Z	Dátum odletu	Hodina	Do	Dátum príletu	Hodina

Podrobné informácie

Má štátny príslušník tretej krajiny sprievod?	□ áno	□ nie	Mená a funkcie:
Odporúča sa prítomnosť policajného sprievodu na letisku?	□ áno	□ nie	
Je potrebná lekárska starostlivosť?	□ áno	□ nie	Ak áno, špecifikujte:
Nákazlivé identifikovateľné ochorenia? (*)	□ áno	□ nie	Ak áno, špecifikujte:
Predchádzajúce neúspešné pokusy o odsun?	□ áno	□ nie	Ak áno, uveďte dôvody:

(*) Tieto informácie sa poskytnú v súlade s použiteľným vnútroštátnym alebo medzinárodným právom.

Príloha č. 2
k zákonu č. 48/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNYCH AKTOV EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV A EURÓPSKEJ ÚNIE

Týmto zákonom sa preberajú tieto právne akty:

1. Smernica Rady 2001/51/ES z 28. júna 2001, ktorou sa dopĺňajú ustanovenia článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 (Ú. v. ES L 187, 10. 7. 2001).
2. Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Ú. v. EÚ L 251, 3. 10. 2003).
3. Smernica Rady 2003/110/ES z 25. novembra 2003 o pomoci v prípadoch tranzitu na účely leteckého odsunu (Ú. v. EÚ L 321, 6. 12. 2003).
4. Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 23. 1. 2004).
5. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30. 4. 2004).
6. Smernica Rady 2004/82/ES z 29. apríla 2004 o povinnosti dopravcov poskytovať údaje o cestujúcich (Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).
7. Smernica Rady 2004/81/ES z 29. apríla 2004 o povoleniach na trvalý pobyt, vydávaných štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú obeťami nezákonného obchodovania s ľuďmi alebo ktorí boli predmetom konania umožňujúceho nelegálne prisťahovalectvo a ktorí spolupracovali s príslušnými orgánmi (Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004, Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, 19/zv. 7).
8. Smernica Rady 2005/71/ES z 12. októbra 2005 o osobitnom postupe prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu (Ú. v. EÚ L 289, 3. 11. 2005).
9. Smernica Rady 2004/114/ES z 13. decembra 2004 o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby (Ú. v. EÚ L 375, 23. 12. 2004).
10. Smernica Rady 2001/40/ES z 28. mája 2001 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín (Mimoriadne vydanie Ú. v. ES, kap. 19/zv. 4; Ú. v. ES L 149, 2. 6. 2001).
11. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24. 12. 2008).

Časť tabuľky

Poznámka: V časti podania doručovania nebolo známe žiadne dôvody na zamietnutie podľa článku 3 ods. 3 a 5 smernice 2003/110/ES.

Rozhodnutie dožiadanej jednotky

Tranzit sa povoľuje
Tranzit sa nepovoľuje

Dôvody:

Meno/podpis/dátum

1a) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006).

1) Zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2) § 65 Trestného zákona v znení zákona č. 692/2006 Z. z.

2a) § 2 ods. 1 zákona č. 298/1999 Z. z. o správe štátnych hraníc.

3) § 14 ods. 6 a 9 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009).

4a) Čl. 25 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 810/2009 (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009).

6) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

8) Zákon č. 474/2005 Z. z. o Slovákoch žijúcich v zahraničí a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8a) Zmluva medzi štátmi, ktoré sú stranami Severoatlantickej zmluvy, a inými štátmi zúčastnenými v Partnerstve za mier vzťahujúca sa na štatút ich ozbrojených síl (oznámenie č. 324/1997 Z. z.).

9) Napríklad Obchodný zákonník.

10a) Zákon č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10b) § 22 ods. 7 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

10ba) Čl. 2 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006) v platnom znení.

10bb) § 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov.

10bc) § 22 ods. 7 písm. n) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

10bd) § 22 ods. 7 písm. p) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

10be) § 22 ods. 6 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

10c) § 22 ods. 7 písm. c) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

10d) § 2 zákona č. 172/2005 Z. z. o organizácii štátnej podpory výskumu a vývoja a o doplnení zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 233/2008 Z. z.

10e) § 22 ods. 7 písm. d) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

11) § 3 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 532/2007 Z. z.

11a) Napríklad Zmluva medzi štátmi, ktoré sú stranami Severoatlantickej zmluvy, a inými štátmi zúčastnenými v Partnerstve za mier vzťahujúca sa na štatút ich ozbrojených síl (oznámenie č. 324/1997 Z. z.).

11b) § 22 ods. 5 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

12a) Zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

16) Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

17) Zákon č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

17aa) Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie č. 209/1992 Zb.).

17a) § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

17b) § 67 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

18) Zákon č. 647/2007 Z. z. o cestovných dokladoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 445/2008 Z. z.

19aa) Čl. 2 ods. 15 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006) v platnom znení.

18a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov.

19) Zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

19a) § 7 ods. 1 zákona č. 477/2003 Z. z. o ochrane štátnej hranice v znení zákona č. 558/2005 Z. z.

19b) § 32 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

20) § 4 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 528/2003 Z. z.

21) Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

21aa) Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, podpísaný v Schengene 19. júna 1990 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap.19/zv. 2, Ú. v. ES L 239, 22. 9. 2000) v platnom znení.

21a) Dohovor o právach dieťaťa (oznámenie č. 104/1991 Zb.).

22) Rozhodnutie Rady 2004/573/ES z 29. apríla 2004 o organizácii spoločných letov na odsuny štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa vzťahujú príkazy na individuálny odsun, z územia dvoch alebo viacerých členských štátov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 07; Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).

23) § 116 Občianskeho zákonníka.

23a) Nariadenie Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte príslušníkom tretej krajiny (Ú. v. EÚ L 050, 25. 2. 2003).
Nariadenie Komisie (ES) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte príslušníkom tretej krajiny (Ú. v. EÚ L 222, 5. 9. 2003).

23b) Napríklad Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ukrajiny o odovzdávaní a prijímaní osôb cez spoločné štátne hranice (oznámenie č. 116/1994 Z. z.).

25) § 3 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 170/2009 Z. z.

25aa) § 110 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

25a) § 33 Trestného poriadku.

25b) § 408 ods. 3 Trestného poriadku.

26) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

26a) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006) v platnom znení.
Nariadenie (ES) č. 810/2009 (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009).

27) § 10 zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

28) Zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 599/2001 Z. z. o osvedčovaní listín a podpisov na listinách obvodnými úradmi a obcami v znení neskorších predpisov.

29) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

30) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Zb. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

30a) Dohovor o zrušení požiadavky vyššieho overenia zahraničných verejných listín (oznámenie č. 213/2002 Z. z.).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.